

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT. Mária-u. i. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.,
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl

A városatyákhoz!

Pécs szab. kir. város törvényhatósági bizottsága a ma megkezdett közgyűlését holnap, kedden, március hó 23-án d. e. 9 órakor folytatni fogja.

Míthogy ezen a folytatólagos közgyűlésen több nagyfontosságú tárgy, a többi között a városi vízvezeték kibővítése s az erre szükséges újabb tetemes költségek megszavazása, továbbá Hevesvármegyének a kvóta felemelése ellen intézett felirata is, kerül eldöntés alá, külön meghívók pedig erre a folytatólagos közgyűlésre nem bocsátatnak ki, ez uton figyelemztetjük a bizottsági tagokat, hogy holnap, kedden reggel 9 órakor a közgyűlési teremben minél nagyobb számban megjelenni sziveskedjenek.

Városi közgyűlés.

Pécs, 1897. március 22.

Nagyfontosságú közgyűlés vette kezdetét a városnál ma délelőtt a bizottsági tagok meleg érdeklődése mellett.

Első tárgy az új főispán kinevezésének kihirdetése volt, a melylyel kapcsolatban a beiktatási ünnepségeknek már megállapított sorozata jóváhagyólag tudomásul vétetett.

Nevezetes tárgya volt a közgyűlésnek a belügyminiszter rendelete az 1897. évi költségelőirányzat jóváhagyásáról, a mely szigorú köteletségévé tette a városnak a törzstőkéből kölcsönvett összegek visszatérítését s meghagyja, hogy az erre szükséges törlesztési részlet a telekátirási díj kiterjesztéséből s a szeszfogyasztási illetékből remélhető több bevételből mindenestre fedeztessék.

Legfontosabb tárgya volt azonban a közgyűlésnek az önkormányzati szabályrendelet s ezzel kapcsolatban a városi tisztviselők és alkalmazottak fizetésének rendezése. Ez a fizetésrendezés, vagy igazabban fizetésemelés 48.000 frt többkiadást eredményez a város közönségének terhére.

Igaz, hogy a tisztviselők teendőinek szaporodása és a megélhetés szükségleteinek növekedése méltányossá tesz ezt a fizetésemelést, de — mondjuk ki egész őszintén — a város közönségének mostani nyomasztó anyagi helyzete legalább is időszertlenül mutatja a város terheinek

ily nevezetes szaporítását. A mikor az általános elszegényedés oly rohamosan terjed, hogy a közönség már az eddigi terheket sem képes viselni s az adóhátralékok összege évről-évre emelkedik, akkor ennek a közönségnek a vállaira ily nevezetes új terhet rakni nem szabadna, mert 100 vagy 200 ember iránt való méltányosságból szem elől tévesztjük a méltányosságot negyvenezer emberrel szemben.

Mert ne áltassuk magunkat azzal, hogy az újabb szükségletet adóemelés nélkül fogjuk előteremthetni; azért azt a 48.000 frtot mégis a nagyrészt már adófizetésre sem képes városi közönség zsebéből vesszük ki, husadó, ecetadó, új házak megadóztatása stb. révén; s mindezek mellett sem lesz elkerülhető az egyes adó emelése, mert sajnos tapasztalattal birunk már arról, hogy a város vérmes számításai egy-egy újabb bevételi forrás megnyitásánál rendszerint nem szoktak a valóságban beválni, de azoknak a javaslatba hozott új bevételi forrásoknak egy része nem is lesz fordítható a fizetés-többletek fedezésére, hisz a telekátirási díj kiterjesztéséből származó jövedelmet is a törzstőke visszatérítésére rendelte fordíthatni a miniszter.

Váratlanul érdekes vita fejlődött még ki a balokányi tó medrének kitisztítása iránt tett tanácsai javaslat tárgyalásánál. A tanács erre a célra 1800 frtot javasolt megszavaztatni s a közgyűlés Papp József felszólalása után, ki a tisztítást őszre kívánta halasztatni, a mikor a földtulajdonosok a termékenyítő iszapot maguk fogják földjeikre hordatni, már-már megszavazta a tételt, a mikor felkelt Záray Károly dr. s az egész balokányi tavat, a mely ugyis csak bacillus tenyésztő pocsolya, betemettetni indítványozta, amely indítványhoz nyomban hozzájárult Papp József is, mert — amint általános derűtség közt megjegyezte — ő a jót elfogadja, még ha az ördögtől jön is.

De a későbbi felszólalók, Herbert tanácsos, Löwy Lipót dr. s a polgármester kimutatták, hogy Záray indítványa nem olyan jó, hogy miatta az ördöggel kelljen cimborálni, — s a balokányi tó meg lett mentve az enyészettől.

Ekkor azonban az idő már annyira előre haladt, hogy nem látszott tanácsosnak a következő nagyfontosságú tárgy, a vízvezeték kiterjesztésének tárgyalásába bekapni s azért a tárgyalást $\frac{3}{4}$ 12 órakor felfüggesztették, azzal hogy a közgyűlést holnap d. e. 9 órakor folytatják.

Részletes tudósításunk a közgyűlés lefolyásáról a következő:

Telt padok előtt Majorossy Imre polgármester pont 9 órakor megnyitván a közgyűlést, bejelenti, hogy kilátásunk van egy kultur-mérnöki osztálynak városunkban való elhelyezésére, mi végből a földművelési miniszterhez intézendő kérvényt a város nevében már elkészítette s bemutatja.

Miniszteri leiratok.

Tróber Aladár főjegyző olvassa a belügyminiszter leiratát a főispáni kinevezés megtörténtéről s ennek kapcsán Fejérváry Imre b. főispán levelét. Utána polgármester veszi át a szót, előadván, hogy felesleges most az időt tölteni a beiktatási sorrend részletes fölolvásával, hisz az ugy is ismeretes mindenki előtt. Csupán Baranyamegye közgyűlésére kellene egy küldöttség összeállításáról gondoskodni, még pedig lehetőleg olyan bizottsági tagokból, a kik ott diszruhában fognak megjelenni. Ebbe a küldöttségbe polgármester vezetése alatt Aidinger János, Erreth János, Krasznay Mihály, Littke József, Schapringer Gusztáv, Fekete Mihály és Vaszary Gyula választattak meg.

Az 1895. évi városi zárszámadásokat a belügyminiszter mindenkiben helyesnek találta, csupán azt az észrevételt tette, hogy jövőben az alapítványi zárszámadásokra nézve a felterjesztés külön tételessék.

A városi telekátirási díjakat, illetve az ez iránt alkotott szabályrendeletet a belügyminiszter jóváhagyja azzal a módosítással, hogy az Nagy Várad város hasonló szabályrendeletéhez képest átalakíttassék. E szerint aztán a régi 1 frt 50 kr alapdíj elesik, csupán az 1% fizetendő nemcsak az adás-vétel után, hanem a csere, örökség és ajándékozási ügyletek után is. Ez a szabályrendelet már f. évi március 20-án életbelépett.

A nagyvárad minták, ugy látszik, nagyon kaposak oda fent a belügyminiszteriumban, mert a városi szeszfogyasztási pótléket is erre a mintára engedélyezte a miniszter, ugy, hogy nem a tanács által proponált 12 kr, hanem csak 6 kr szedhető minden liter szesz után. Ez a szabályrendelet már f. évi március 15-én életbelépett, illetőleg már ettől a naptól fogva drágább Pécssett a pálinka.

A folyó évi költségelőirányzatot, a 35%-os községi pótdadóval egyetemben szintén jóváhagyja a belügyminiszter, utasítván egyben a tanácsot, hogy jövőre tervezett munka-programmot is terjeszse föl.

Önkormányzati szabályrendelet.

Régóta vajudó ügy került ezután szőnyegre, az oly sok bizottsági tárgyaláson átment szervezkedési, vagyis önkormányzati szabályrendelet.

Tróber Aladár főjegyző ismertette a különféle bizottságok módosításait, melyeknek lényegesebbjei a következők: A városi

közgyűlések tárgysorozatai jövőben legalább három nappal a közgyűlés határideje előtt minden bizottsági tagnak megküldendők; felveendő továbbá a szabályrendeletbe, hogy a polgármesternek évenként hat heti szabadságra van jogosultsága; hasonlóképpen felveendő, hogy a városi mérnököknek a magán gyakorlat el van tiltva s hogy a városi állatorvosok által a szegény emberek márha ingyen gyógykezelendők.

A 25 év előtti fizetések nem állanak arányban a munkaszaporulatnal, a kvalifikációval: miért is a városi tisztikar javadalmazása egyenlősítendő a hasonló rangú állami tisztviselők fizetésével, a mint ez iránt az elvek az 1894. IV. törvényekben lefektetvők. E szerint a többszükséglet 41.370 frt 50 krt tenne ki, a mihez a tanító-testület méltányos fizetésrendezése és lakbérjavalmazása 4600 frt több költséggel járulna, hasonlóképpen a polgármester részére 1000 frt reprezentációs költség volna megállapítandó.

Mivel a pótdók már nem emelhetők, fedezetül a bizottság a kincstári adótól mentes házak eszményi adójának realizálását, a fogyasztási pótdókat, a telekátírási díjakat és az ecet megadóztatását hozza javaslatba, a mik hozzávetőleges számítás szerint évenként 49.380 frtot bizonynyal behoznának.

A tanácsi javaslat is fur-farag még valamit a pénzügyi bizottság javaslatán, leginkább a fizetések megállapításánál, mely szerint az összes több szükséglet 48.448 frt 50 krt tenne, ami bőséges fedezetét találja az előbbi jövedelmi források kiaknázásában. Persze, a fődolog — a tanácsi javaslat szerint — hogy mindeme újabb jövedelmi források és fedezeti alapok kormányhatósági jóváhagyást nyerjenek; mi végből — a szabályrendeletnek általánosságban és részleteiben leendő elfogadása után — fölrirat lenne intézendő a belügyminiszterhez.

Kontra.

Ezután Papp József, bizottsági tag mondta be a tanács egész elaborátumára nézve a kontrát. Oly kellemetlenül még soha sem érezte magát — ugymond — mint most, midőn felszólal a tervbe vett fizetés emelések ellen. Bizton tudja, hogy sok jó barátot nem szerez. De hát szólót a közvélemény küldte e terembe, hogy képviselje itt azokat, akik

megválasztották, hogy bírálja az itt felmerülő dolgokat.

Szóló már a pénzügyi bizottságban kijelentette, hogy különvéleményét a közgyűlésen is elő fogja adni. Nyugodt lelkiféltéssel nem fogadja el a javaslatot; mert szóló nem olyan gavallér, mint az állam, amely jobban fizetheti alkalmazottjait, mint a mi szegény városunk. Csak az igazi gavallérságot tudja tisztelni, a talmi gavallérságot megveti. Nem akarja, nem képes a fizetések emelését megszavazni, mert városunk nincs abban a helyzetben, hogy ezt megbirja. Tiltakozik tehát ellene, s kijelenti, hogyha bár nézetével egyedül is állana, a hozandó határozatot meg fogja felebbezni. Csak kötelességét teljesíti, mivel megnyugtatta lelkiismeretét.

Nem ellensége korántsem a tisztikarnak, hisz ötlet egyik sem bántotta s valamennyi tagja tisztességes ember. Hajlandó ugyan részleges javításba belémenni, de ez ne legyen több, mint a régi 10%-os pótlék állandósításából s a fizetések kikerekítéséből a legközelebbi százasokig. A polgármesternek megszavazza ugyan a 3000 frt törzsfizetést és a 10% pótlékot, de reprezentációs költséget egy krajcárt sem ad.

Nem veszi be azt az argumentumot, hogy a mostani fizetések mellett majd nem találunk tisztviselőt. Hisz csak nem rég volt szerencsénk a tisztujtáshoz, s mindnyájan jelentkeztek a régi tisztviselők a régi díjazás feltételével mellett. Még a polgármesteri állásra is találkozott egy derék uriember, a kinek vállalkozása megcáfolja a tanácsnak idevágó állításait.

Persze, azt a tervbe vett sok indirekt megadóztatást attól a szegény 80 kros nap-számostól szedjük be, akinek megdrágítjuk még az ecetjét is, hisz ez a szegény munkás, aki csak akkor dolgozik egy héten hat napot, ha jó az idő, vagy egyáltalában van munka; ez fogyasztja a szeszt, ez fizeti a tervezett adó javarészét.

48 előtt csak a nemes ember nem fizetett adót; ma csupán a tisztviselő az, aki egy fillérrel sem vesz részt a városi közterhekben. A város adózó polgársága megépítette a félmillió színházat s a mint látjuk, azt éppen az a tisztviselő élvezzi, aki egy krajcárral se járult hozzá. Iskoláinkat leginkább a tisztviselők gyermekei lepik el, jól

lehet egy krajcárral sem járulnak fenntartásukhoz.

Hol itt az arány, hol az igazság?! Hisz a tisztviselők amugy is száz és százféle jövedelményekben részesülnek. Elismeri, hogy sokat kellett tanulniok a tisztviselőknek; de hát az iparosnak is kell egész holtá napjáig tanulnia és fizetnie. Mi hasznunk volt a parádés királyi táblából. Ide jöttek csak azért, hogy néhány boltost eltartsanak. Pedig bizony a hivatalnokok, nemcsak a városiak, de az államiak és megyeiek is, csak élveznek minden jót, de fizetni csak a polgárság fizet.

Csak hangya vagyok — végzi beszédét — ebben a teremben, de felszólalok, hogy vegyék fontolóra a dolgot, míg nem késő.

Ami a szesznek külön megadóztatását illeti, itt is nagy igazságtalanságot lát. Ha a szesz elbirja a 6 krt, az ecet az 1 krt literenkint akkor a pezsgő is elbirja a magasabb adókulcsot. Indítványozza, hogy a magyarhoni pezsgőt 10 a külföldit 30 százalékkal adóztassák meg értékük szerint.

Ne csináljunk mi a szocialistáknak, anarchistáknak propagandát, mert ezek könnyen arra a gondolatra találnak ébredni, hogy ime, mindig csak tőlem veszik el az uraknak a pezsgőre valót, akinek alig van miből élnem. Ne csudálkozzunk tehát, ha az ilyen igazságtalanságok látára az a szegény nép fellázad.

Azonban a tanítók méltányos fizetésrendezését, ha senki sem indítványozta volna is, óhajta és akarja keresztülvitetni, mert ezzel már régóta tartozunk nekik; azonban 5000 frtot nem ad a polgármesternek csak azért, hogy ebédeket adjon belőle, amit majd azok dicsérhetnek, kik ettek belőle, a városi szegény lakosság pedig fizetheti.

Rekontra.

Ketten is siettek Papp József speeh-ére ráduplicálni. Első volt Littke József, aki azzal kezdi, hogy ő ugyan még a csupán gavallér ember előtt nem hajlik meg, mert neki csak a becsületés ember imponál. Meggyőződése különben azt diktálja, hogy az állam és a város tisztviselői közt különbség nincs. Semmi sem fog úgy gyümölcsözni a városnak, mint az a befektetés, amit a fizetések feljavítása körül teszünk. Ha jól szolgáltak bennünket a mostani kis fizetésért, úgy nagyobb fizetésért bizonyára jobban fognak szolgálni. A polgármesternek szerinte

A „Pecsi Figyelő” tárcája.

Asszony-hűség.

— A „Pecsi Figyelő” eredeti tárcája. —

A borosi malom ablakaiból messze világlík a gyertyafény, a nyitott ajtóból kihallatszik a muzsikaszó, a tágas szobában még táncolnak a legények, lányok és úgy megforog, megaprózza valamennyi, mintha nem éreznének semmi lankadást, de minden új nóta friss erőt meg szilajabb kedvet öntene beléjük.

De nem is csoda, ha ilyen vigan folyik a multság, mert ugyancsak bőkezű vőlegény tartja lakodalmát! A dús gazdag borosi molnár hatvan esztendeje meg közszevényes tagjai dacára megházasodott és most azt akarja, hogy menyegzője napját emlegesse meg az egész helység.

Megrakatta a hosszú asztalokat mindenféle jóval, pincéjének régi borait csapra vevette, azután szabad kezét adott a meghívott vendégeknek, hogy egyenek-igyanak, a miből csak szemüknek-szájuknak tetszik.

De hát nem is csoda, ha a különben fősvény öreg ilyen bőkezű lett lakodalma napján, mert olyan menyasszony esküdött neki hűséget, akinek három határban sem lehetett párjára akadni!

A szép Boglár Julis úgy vált ki a táncoló lányok csoportjából, mint virágos kertben a rózsza a pipacs közül. Szeme csupa tűz volt, ajakán csábító mosoly ült, a bősönny mellénybe szorított karsu dereka pedig úgy hajladozott, libgett a táncban, hogy a nyalka legény, aki már egy óra óta járta vele a csárdást, szívesen forgatta volna sugar derekát akár — tizenhárom éjjel, tizenhárom nap!

De a csábos menyecske nem igen vette észre táncosa szemében a szilaj tüzet, mert ő öreg urán kívül ügyet sem vetett semmi más legényre. Egyre ott forgolódott az ezüst gombos, kék dolmányos öreg élőtt, bort töltött a poharába, koccintott vele, azután a vállá köré fonva két karját, azt ígérte neki, hogy az ő oldala mellett ilyen vidám lesz majd élete, mint ez a mai nap, mert ő úgy fogja szeretni, becézgetni, mint turbékoló galamb a hűséges párját.

És a míg a szerelmes öreg gyönyörködve nézte a viruló szép asszonyt, addig az sarkon fordult előtte, oda állt a tükör elé és belekacsintott, mintha saját szemével akart volna meggyőződni róla, hogy csakugyan olyan jól áll-e göndör fekete haján az arany-csipkés főkötő, mint a hogy azt a lakodalmi vendégek mondták.

Mikor azután a tükör is azt felelte neki, hogy bizony helyre menyecske vagy te Boglár Julis, a te rózsás ajkad csókjaért, puha

két karodnak öleléseért bátran keresztülmenne tűzön és vizen akármelyik legény — akkor a táncoló sora között szép csöndesen oda sompolygott az ablakhoz és mintha parázs szemével keresett volna valakit, percekig nézett ki a sötétbe.

A vidáman mulató vendégek mosolyogtak rajta, azt hitték, hogy a heves táncban mégis csak kifáradt és most az ablaküvegen hűsítő tüzes homlokát.

Mindenik csodálta, dicsérte, hízeltt szépségének; de azért mint buza közt a konkoly, egy pár rossz nyelvű öreg asszony itt is csak akadt.

A nagy asztal egyik sarkán éppen együtt fogyasztották a foszlós kalácsot Csóka Boris meg Varju Panna. Hatalmas darabokat szelgettek a jó süteményből, közbe-közbe meg egyet hörpintettek a poharukban álló konty alá valóból.

— Csoda szerencséseje volt ennek a menyasszonynak Varjuné lelkem — mondá Csóka Boris — olyan szegény lány létére ide jutott a borosi malomba; ha az öreg meghal, az övé lesz a nagy gazdaság!

— Öregségére vesztette el esztét a molnár. Bele bolodult ebbe a kackiás teremtsébe, hanem én amondó vagyok, hogy még megadhatja az arát! — sugta vissza Varju Panna, újabb kalácsdarabot szelve.

Hiz az egész falu asszonya tudja, ha most a lakodalmi jók betömik is szájukat,

egy krajcár mellékjövödelmének sem szabad lenni, s csupán fizetéséből — tudvalevőleg — egy tisztviselő sem tehet szert vagyona. Ha ezt megkivánhatjuk a többi tisztviselőtől, fokozottan kell kívánnunk a polgármestertől. Kéri a tanácsi javaslatnak egyhangú elfogadását (Papp József: Olyan nincs!)

Záray Károly szerint a kátói kötelesegerzet nemcsak Papp urban rejlik. Mi is itt vagyunk. Szólo szereplési viszketegnek tekintti Papp bizottsági tag kirohanását, mert jól meg kell jegyezni, hogy vannak ám nemcsak talmi-gavallérok, hanem talmi népapos tolok és honboldogítók, akik keresik az olcsó népszerűséget.

Mikor a város képviselő-testületének színe-java akarja tisztviselőit jobban, tisztességesebben díjazni, feláll Papp ur az ő fejtejtőre állított okoskodásával s beszél itten kifelé. Ilyenek a legveszélyesebb szocialisták, jóllehet azt se tudja az illető, hogy mi voltaképpen a szocializmus. (Papp József: Ne személyeskedjék! Nagy zaj!) Mert mikor arról van szó, hogy a polgármester fizetése javíttassék, a tisztelt bizottsági tag ur az ő néphez fordulva nagy hangon azt deklamálja: hogy igenis azért, hogy ebédeket adhasson. Szólo szerint az ilyen nem becsületes szándéku érvelés. (Nagy zaj. Eláll! kiáltások)

Polgármester (csenget): Kötelességemnek tartom a szónokot a tisztességes hangra figyelmeztetni. Az a kifejezés, a mit használt nem parlamentáris, a miért szólót rendre utasítom; mert e teremben személyeskedni nem szabad.

Záray Károly tovább folytatja Papp József cáfolgatását. Arra az állítására, hogy csak a szegények viselik közterheinket, azzal argumentál, hogy éppen az a célja a behozandó indirekt adóknak, hogy ezek az nem fizetők is belevonassanak a hozzájárulásba a fogyasztási adók révén, hisz talán a hivatalnokoknak is kell az ecet. (Derűtség.) Ajánlja a tanácsi javaslat elfogadását.

A vita átmege a részletekbe.

Erreth János elvileg, de csakis elvileg, helyesli a magasabb fizetéseket; mindaddig azonban, míg erre nézve kellő fedezet nem nyújtatik, a fizetések felemelésébe bele nem bocsátkozik. Hiszen maga a belügyminiszter kijelentette, hogy a szeszpótlék semmi körülmények közt egyébre föl nem használható, mint a törzstőkékből vett előleg visszafizetésére. Miután pedig ez idő szerint pótdadó

hogy a szép Julis Csordás Pistát szerette, a számadó juhász bojtárját.

Varju Boris néne reszkető kezébe vette a konty alá való tartalmazó poharat.

— Köztünk maradjon Panni lelkem, de én a mondó vagyok, hogy ha még ugy dédelgeti is ezt a hiszékeny vén embert az a furtangos menyecske, azért titkon mégis csak rászedi az öregot. Egy üdvösségem van, de azt is kockára merem vetni, hogy mire a borosi malom felett háromszor megtelik a hold, az a tüzes menyecske nem az ablak üvegére, de a Csordás Pista keblére hajtja majd a rózsás képét!

... És a megrostált új menyecske? vajjon csakugyan arra a szegény Csordás Pistára gondolt-e ez órában, akit a gazdag öreg emberért hűlentül elhagyott?!

Arra a Csordás Pistára, aki megesküdt előtte, hogy ő is elmegy a lakodalmára, ha nem is híjják meg. Hogy mikor javában folyik a multság, a legtüzesebben járják a táncot, akkor ő ott lesz a kertben egy töltött fegyverrel a mellett a nagy fa mellett, a mely alul egyenesen az ablakra lehet látni. — És mikor majd a szép menyasszony ott táncol az ablak előtt, a rá célzott fegyverből egy golyót küld csalfa szívébe, a másikkal meg kioltja a maga életét!

Senki se vette észre, senki se tudta meg, hogy mit les a szép Julis. Mindenki

felemeléséről szó sem lehet, a javaslatot nem fogadja el.

Papp József személyi kérdés címén kérészt, előre is kijelentvén, hogy higgadt lesz. Visszautasítja Záray vádjait, mintha ő kifelé gravitalna. Kenyere javát már megette s nem szorul rá a népszerűség hajhászására. Biztosíthat mindenkit, hogy tiszta meggyőződése készítette a felzólalásra; Záray urnak a többit gyűlés után fogja elmondani.

Polgármester dicséretre méltó dolognak tartja az ellentétes vélemények ki nyilvánítását, mindazonáltal szükségesnek tartja egyben, másban Papp bizottsági tag urat megcáfolni. Motiválja ezután a tanácsi javaslatot s végül jobb jövőt kér biztosítani a tisztviselői karnak.

Jobsz László jelentkezett ezután szóalásra, a ki azzal kezdi, hogy Papp ur soha meg nem érdemelt módon aposztrófálta csekély személyét. Most azonban már eláruhathja, hogy midőn a polgármesterségre pályázott, azon loyális utógondolat vezette, hogy meg fogja kapni a magasabb dotációt. Egy II. oszt. táblabíró kap nálunk 3000 frt, egy I. oszt. 3500 frt fizetést lakbér nélkül, vajjon illő e, hogy egy 40.000 lakosságú város feje 2500 frt fizetést kapjon? Tartozott ennek a kijelentésével, mert biz' ő ezzel az utógondolattal pályázott és bukott is el szerencsésen.

Ha végignézi a fizetési listát, abból azt látja, hogy mindenki megkapja a maga arányos dotációját, csupán az erdőmester fizetése nem vétetett javítás alá. Ha a többi részesül javításban, nem látja indokoltnak egynek a mellőzését.

Papp József: Igenis, de van ám az erdőmesternek busás mellékes jövödelme és különben is fizetése nem régiben lett föl emelve. A faeladásból minden egyes forint után 5 kr van neki biztosítva, ugy hogy meri állítani, hogy van annyi jövödelme, mint a polgármesternek.

Littke József nem akarja tekinteni a személyt most csakis az állásról lehet szó. Kivétel: nem kíván tenni és így teljesen egyetért Jobsz bizottsági tag urral. Emeljük tehát az erdőmester fizetését 1600 frtra.

Erreth János kijelenti, ha indítványa kisebbségben maradna, szívesen eltogadja az erdőmester fizetésének megjavítását; mert ha az erdész-segéd, az irnok kapott fizetésjavítást és az erdőmester nem, ebben sértést lát az utóbbira nézve

azt hitte, hogy csak a tánc fáradoalmait piheni, pedig ő a mig az ablaknak dült, mindig a régi szeretőjét kémlelte.

Mert a milyen vig volt a mulatók kedve, olyan sötét éj honolt e szerető szívében. A bánat meg a keserűség egészen elvakították józan elméjét. Azt sem tudta már, hogy mit cselekszik, csak ment tántorgó lábbal a lakodalmas háznak és ugy tett, ahogy azt annak a csalfa lánynak megígérte. Oda állt a kertbe a mellé a fa mellé, a honnan épen a ház ablakára lehetett látni és vállára emelt puskával, lövésre készen várta, hogy mikor táncol majd arra, az, aki neki fogadta meg és mégis másnak esküdtött hűséget.

Egyszerre csak megrendül kezében a fegyver. Halk lépteket és egy mély sóhajtást hall háta megett, azután meleg lehelletet érez arcán, egy rózsapiros száj nyom csókot ajakára és egy arany főkötős menyecske simul dobogó keblére!

... Régi dolog már, hogy a csalfa szemek legjobban igéznek és a hamis ajkak mondják el a leggyönyörűbb meséket. A szép menyecske pedig egyenlően értett az igézethez és a mesemondáshoz. Tudta ő nagyon jól, hogy milyen szavakkal kell lecsillapítani az ilyen felbőszült szeretőt, azért elmondta neki, hogy ha keserű volt is a szegénység kenyere, ő azért mégis csak a régi kedvese mellett maradt volna és soha el

Polgármester fölvilágosításokat nyújt, hogy a pénzügyi bizottság miért mellőzte az erdő mesteri fizetés megemelését.

Vidákovits György az adómentesség házak megadóztatásának kérdését teljesen levétetni óhajtja a napirendről; hanem e helyett ajánlja a külön pesagó-dó és a bicikli-dó behozatalát, hogy legalább jogcímök legyen a bicikliző uraknak és hőlgyeknek csengetyűvel kitérésre figyelmeztetni az adófizető polgárokat. A tanács javaslatát egyébként addig nem fogadja el, míg meg nem győződik, hogy együtt van-e a város pénztárában a tisztviselők fizetésjavítására megkivántató összeg.

Erreth Lajos dr. az önkormányzati szabályrendeletnek a városi orvosokról rendelkező részébe belevétetni kéri, hogy az orvosi vizálatnál betegeknek talált kéjnök a zonnal szállíttassanak be a városi kórházba, mert a mostani gyakorlat mellett megtörténik, hogy a kórházba utalt kéjnök csak másnap jönnek a kórházba, vagy vidékre távoznak s így a további ragályozásnak tág tere nyílik. A közgyűlés ezt az indítványt el is fogadta.

Szóvá teszi továbbá Erreth Lajos dr. az önkormányzati szabályrendelet amaz intézkedését, a mely a kórházi bizottságot egyszerűen a tanács véleményező közeggé teszi, noha a közegészségi törvény szerint az intézkedési joggal bíró testület, melynek felettes hatósága nem a tanács, hanem a közigazgatási bizottság. Kéri tehát a szabályrendeletet ehhez képest módosíttatni.

Polgármester utal arra, hogy a kórházi bizottság az eddigi szabályrendelet szerint is csak véleményező testülete volt a tanácsnak s az Erreth által felolvasott rendelkezés nem is a törvényben, hanem miniszteri rendeletben foglalatik. A városnak oly fontos érdekei fűződnek a kórházhoz, hogy nem lenne tanácsos annak ügyeit a felelős tanács hatásköréből kivonni; azért ajánlja az eddigi szabályzatnak megfelelő rendelkezést az új szabályrendeletben is meghagyatni. Ha ez nem lenne a törvénynyel megegyeztethető, a miniszter ugy sem fogja helybenhagyni s akkor is ráértünk azt módosítani.

Következett ezután a zavaros szavazás az egész szabályrendelet fölött, melynél a legtöbb városatya azt sem tudta, mi fölött szavaz. A polgármester ugyanis először ugytette fel a kérdést, hogy az egész szabályrendelet elfogadása iránt általánosságban tör-

nem adta volna szívének a kincses vén embernek; de hát beteg édes anyját, aki már nem képes a munkára, meg kellett mentenie az inség kinjától. A halás gyermek megtörte a szeretőnek ígért hűséget; de hisz ő ennek a jámbor öregnek amugy is csak lánya marad, ha pedig egykor a hű ápolásért övé lesz majd minden, ami most a gazdag molnár tulajdona — akkor azt majd azzal osztja meg, aki őt is ugy fogja szeretni, mint ahogy ő most Pistát szereti...

Sok kis madár rá mege az utszéli lépés vesszőre és sok megcsalt legény elméjét bódította már el e csalfa szerető ügyesen szőtt védekezése — — mért képezett volna az elámitottak között szegény Csordás Pista kivételt?

Ki csodálkozik még rajta, hogy a gyilkos fegyvert kiejtette kezéből és új esküvés-sel, új ígérettel ölelte szívére a csábosan szép asszonyt.

Odabent pedig tovább folyt a tánc. A kékdolmányos vőlegény kinalta a vendégeket, Csóka Boris meg Varju Panni fogyasztották a kalácsot, a malom felett pedig széles mosolygásra vontta száját a kerek arcú hold, mert lám — nem volt szükség háromszor megtelnie, hogy a szép menyecskén a rossz nyelvek jóslata beteljesüljön!

közgyűlések tárgysorozatai jövőben legalább három nappal a közgyűlés határideje előtt minden bizottsági tagnak megküldendők; felveendő továbbá a szabályrendeletbe, hogy a polgármesternek évenként hat heti szabadságra van jogosultsága; hasonlóképpen felveendő, hogy a városi mérnököknek a magán gyakorlat el van tiltva s hogy a városi állatorvosok által a szegény emberek márha ingyen gyógykezelendők.

A 25 év előtti fizetések nem állanak arányban a munkaszaporulattal, a kvalifikációval: miért is a városi tisztikar javadalma zása egyenlősítendő a hasonrangu állami tisztviselők fizetésével, a mint ez iránt az elvek az 1894: IV. törvénycikkben lefektetvék. E szerint a többszükséglet 41.370 frt 50 krt tenne ki, a mihez a tanító-testület méltányos fizetésrendezése és lakbérjavalmazása 4600 frt több költséggel járulna, hasonlóképpen a polgármester részére 1000 frt reprezentációs költség volna megállapítandó.

Mivel a pótdadók már nem emelhetők, fedezetül a bizottság a kincstári adótól mentes házak eszményi adójának realizálását, a fogyasztási pótdadókat, a telekátírási díjakat és az ecet megadóztatását hozza javaslatba, a mik hozzávetőleges számítás szerint évenként 49.380 frtot bizonynyal behoznának.

A tanácsi javaslat is fur-farag még valamit a pénzügyi bizottság javaslatán, leginkább a fizetések megállapításánál, mely szerint az összes többi szükséglet 48.448 frt 50 krt tenne, ami bőséges fedezetét találja az előbbi jövedelmi források kiaknázásában. Persze, a fődolog — a tanácsi javaslat szerint — hogy mindeme újabb jövedelmi források és fedezeti alapok kormányhatósági jóváhagyást nyerjenek; mi végből — a szabályrendeletnek általánosságban és részleteiben leendő elfogadása után — fölírat lenne intézendő a belügyminiszterhez.

Kontra.

Ezután Papp József, bizottsági tag mondta be a tanács egész elaborátumára nézve a kontrát. Oly kellemetlenül még soha sem érezte magát — ugymond — mint most, midőn felszólal a tervbe vett fizetés emelések ellen. Bizton tudja, hogy sok jó barátot nem szerez. De hát szólót a közvélemény küldte e terembe, hogy képviselje itt azokat, akik

megválasztották, hogy bírálja az itt felmerülő dolgokat.

Szólok már a pénzügyi bizottságban kijelentette, hogy különvéleményét a közgyűlésen is elő fogja adni. Nyugodt lelkiféltéssel nem fogadja el a javaslatot; mert szóló nem olyan gavallér, mint az állam, amely jobban fizetheti alkalmazottjait, mint a mi szegény városunk. Csak az igazi gavallérságot tudja tisztelni, a talmi gavallérságot megveti. Nem akarja, nem képes a fizetések emelését megszavazni, mert városunk nincs abban a helyzetben, hogy ezt megbírja. Tiltakozik tehát ellene, s kijelenti, hogyha bár nézetével egyedül is állana, a hozandó határozatot meg fogja felebbezni. Csak kötelességét teljesíti, mivel megnyugtatta lelkiismeretét.

Nem ellensége korántsem a tisztikarnak, hisz ötlet egyik sem bántotta s valamennyi tagja tisztességes ember. Hajlandó ugyan részleges javításba belémenni, de ez ne legyen több, mint a régi 10%-os pótlék állandósításából s a fizetések kikerekítéséből a legközelebbi százasokig. A polgármesternek megszavazza ugyan a 3000 frt törzsfizetést és a 10% pótlékot, de reprezentációs költséget egy krajcárt sem ad.

Nem veszi be azt az argumentumot, hogy a mostani fizetések mellett majd nem találunk tisztviselőt. Hisz csak nem rég volt szerencsénk a tisztujtáshoz, s mindnyájan jelentkeztek a régi tisztviselők a régi díjazás feltételével mellett. Még a polgármesteri állásra is találkozott egy derék uriember, a kinek vállalkozása megcáfolja a tanácsnak idevágó állításait.

Persze, azt a tervbe vett sok indirekt megadóztatást attól a szegény 80 kros nap-számostól szedjük be, akinek megdrágítjuk még az ecetjét is, hisz ez a szegény munkás, aki csak akkor dolgozik egy héten hat napot, ha jó az idő, vagy egyáltalában van munka; ez fogyasztja a szeszt, ez fizeti a tervezett adó javarészt.

48 előtt csak a nemes ember nem fizetett adót; ma csupán a tisztviselő az, aki egy fillérrel sem vesz részt a városi közterhekben. A város adózó polgársága megépítette a félmillió színházat s a mint látjuk, azt éppen az a tisztviselő élvezi, aki egy krajcárral se járult hozzá. Iskoláinkat leginkább a tisztviselők gyermekei lepik el, jól

lehet egy krajcárral sem járulnak fentartásukhoz.

Hol itt az arány, hol az igazság? Hisz a tisztviselők amugy is száz és százféle jövedelményekben részesülnek. Elismeri, hogy sokat kellett tanulniok a tisztviselőknek; de hát az iparosnak is kell egész holt napjaig tanulnia és fizetnie. Mi hasznunk volt a parádés királyi táblából. Ide jöttek csak azért, hogy néhány boltost eltartsanak. Pedig bizony a hivatalnokok, nemcsak a városiak, de az államiak és megyeiek is, csak élveznek minden jót, de fizetni csak a polgárság fizet.

Csak hangya vagyok — végzi beszédét — ebben a teremben, de felszólalok, hogy vegyék fontolóra a dolgot, míg nem késő.

Ami a szesznek külön megadóztatását illeti, itt is nagy igazságtalanságot lát. Ha a szesz elbirja a 6 krt, az ecet az 1 krt literenkint, akkor a pezsgő is elbirja a magasabb adókulcsot. Indítványozza, hogy a magyarhoni pezsgőt 10 a külföldit 30 százalékkal adóztassák meg értékük szerint.

Ne csináljunk mi a szocialistáknak, anarchistáknak propagandát, mert ezek könnyen arra a gondolatra találnak ébredni, hogy ime, mindig csak tőlem veszik el az uraknak a pezsgőre valót, akinek alig van miből élnem. Ne csudálkozzunk tehát, ha az ilyen igazságtalanságok láttára az a szegény nép fellázad.

Azonban a tanítók méltányos fizetésrendezését, ha senki sem indítványozta volna is, óhajta és akarja keresztülvitetni, mert ezzel már régóta tartozunk nekik; azonban 5000 frtot nem ad a polgármesternek csak azért, hogy ebédeket adjon belőle, amit majd azok dicsérhetnek, kik ettek belőle, a városi szegény lakosság pedig fizetheti.

Rekontra.

Ketten is siettek Papp József speeh-ére ráduplicálni. Első volt Littke József, aki azzal kezdi, hogy ő ugyan még a csupán gavallér ember előtt nem hajlik meg, mert neki csak a becsület ember imponál. Meggyőződése különben azt diktálja, hogy az állam és a város tisztviselői közt különbség nincs. Semmi sem fog úgy gyümölcsözni a városnak, mint az a befektetés, amit a fizetések feljavítása körül teszünk. Ha jól szolgáltak bennünket a mostani kis fizetésért, úgy nagyobb fizetésért bizonyára jobban fognak szolgálni. A polgármesternek szerinte

A „Pecsi Figyelő” tárcája.

Asszony-hűség.

— A „Pecsi Figyelő” eredeti tárcája, —

A borosi malom ablakaiból messze világlík a gyertyafény, a nyitott ajtóból kihallatszik a muzsikaszó, a tágas szobában még táncolnak a legények, lányok és úgy megforog, megaprózza valamennyi, mintha nem éreznének semmi lankadást, de minden új nótá friss erőt meg szilajabb kedvet öntene beléjük.

De nem is csoda, ha ilyen vígan folyik a mulatság, mert ugyancsak bőkezű vőlegény tartja lakodalmát! A dús gazdag borosi molnár hatvan esztendeje meg közzsvényes tagjai dacára megházasodott és most azt akarja, hogy menyegzője napját emlegesse meg az egész helység.

Megrakatta a hosszú asztalokat mindenféle jóval, pincéjének régi borait csapra vetterte, azután szabad kezét adott a meghívott vendégeknek, hogy egyenek-igyanak, a miből csak szemüknek-szájuknak tetszik.

De hát nem is csoda, ha a különben fősvény öreg ilyen bőkezű lett lakodalma napján, mert olyan menyasszony esküdött neki hűséget, akinek három határban sem lehetett párjára akadni!

A szép Boglár Julis úgy vált ki a táncoló lányok csoportjából, mint virágos kertben a rózsza a pipacs közül. Szeme csupa tűz volt, ajakán csábító mosoly ült, a borsóny mellénybe szorított karcsu dereka pedig úgy hajladozott, libgett a táncban, hogy a nyalka legény, aki már egy óra óta járta vele a csárdást, szívesen forgatta volna sugar derekát akár — tizenhárom éjjel, tizenhárom nap!

De a csábos menyecske nem igen vette észre táncosa szemében a szilaj tüzet, mert ő öreg urán kívül ügyet se vetett semmi más legényre. Egyre ott forgolódott az ezüst gombos, kék dolmányos öreg előtt, bort töltött a poharába, koccintott vele, azután a vállá köré fonva két karját, azt ígérte neki, hogy az ő oldala mellett ilyen vidám lesz majd élete, mint ez a mai nap, mert ő úgy fogja szeretni, becézgetni, mint turbékoló galamb a hűséges párját.

És a míg a szerelmes öreg gyönyörködve nézte a viruló szép asszonyt, addig az sarkon fordult előtte, oda állt a tükör elé és belekacsintott, mintha saját szemével akart volna meggyőződni róla, hogy csakugyan olyan jól áll-e göndör fekete haján az arany-csipkés főkötő, mint a hogy azt a lakodalmi vendégek mondják.

Mikor azután a tükör is azt felelte neki, hogy bizony helyre menyecske vagy te Boglár Julis, a te rózsás ajkad csókjaért, puha

két karodnak öleléseért bátran keresztülmenne tűzön és vizen akármelyik legény — akkor a táncolók sora között szép csöndesen oda sompolygott az ablakhoz és mintha parázs szemével keresett volna valakit, percekig nézett ki a sötétbe.

A vidáman mulató vendégek mosolyogtak rajta, azt hitték, hogy a heves táncban mégis csak kifáradt és most az ablaküvegen hűsítő tüzes homlokát.

Mindenik csodálta, dicsérte, hízeltt szépségének; de azért mint buza közt a konkoly, egy pár rossz nyelvű öreg asszony itt is csak akadt.

A nagy asztal egyik sarkán éppen együtt fogyasztották a foszlós kalácsot Csóka Boris meg Varju Panna. Hatalmas darabokat szelgettek a jó süteményből, közbe-közbe meg egyet hörpintettek a poharukban álló konty alá valóból.

— Csoda szerencséseje volt ennek a menyasszonynak Varjuné lelkem — mondá Csóka Boris — olyan szegény lány létére ide jutott a borosi malomba; ha az öreg meghal, az övé lesz a nagy gazdaság!

— Öregségére vesztette el eszét a molnár. Bele bolodult ebbe a kackiás teremtésbe, hanem én amondó vagyok, hogy még megadhatja az arát! — sugta vissza Varju Panna, újabb kalácsdarabot szelve.

Hiz az egész falu asszonya tudja, ha most a lakodalmi jók betömik is szájukat,

egy krajcár mellékjövédelmének sem szabad lenni, s csupán fizetéséből — tudvalevőleg — egy tisztviselő sem tehet szert vagyona. Ha ezt megkivánhatjuk a többi tisztviselőtől, fokozottan kell kivánnunk a polgármestertől. Kéri a tanácsi javaslatnak egyhangú elfogadását (Papp József: Olyan nincs!)

Záray Károly szerint a kátói kötelesegerzet nemcsak Papp urban rejlik. Mi is itt vagyunk. Szólok szereplési viselkedésnek tekintem Papp bizottsági tag kirohanását, mert jól meg kell jegyezni, hogy vannak ám nemcsak talmi-gavallérok, hanem talmi népapas tolok és honboldogítók, akik keresik az olcsó népszerűséget.

Mikor a város képviselő-testületének színe-java akarja tisztviselőit jobban, tisztesegebben díjazni, feláll Papp ur az ő fejtegetőre állított okoskodásával s beszél itten kifelé. Ilyenek a legveszélyesebb szocialisták, jóllehet azt se tudja az illető, hogy mi voltaképpen a szocializmus. (Papp József: Ne személyeskedjék! Nagy zaj!) Mert mikor arról van szó, hogy a polgármester fizetése javíttassék, a tisztelt bizottsági tag ur az őh néphez fordulva nagy hangon azt deklamálja: hogy igenis azért, hogy ebédeket adhasson. Szólok szerint az ilyen nem becsületes szándéku érvelés. (Nagy zaj. Eláll! kiáltások)

Polgármester (csenget): Kötelességemnek tartom a szónokot a tisztességes hangra figyelmeztetni. Az a kifejezés, a mi használt nem parlamentáris, a miért szóló rendre utasítom; mert e teremben személyeskedni nem szabad.

Záray Károly tovább folytatja Papp József cáfolgatását. Arra az állítására, hogy csak a szegények viselik közterheinket, azzal argumentál, hogy éppen az a célja a behozandó indirekt adóknak, hogy ezek az nem fizetők is belevonassanak a hozzájárulásba a fogyasztási adók révén, hisz talán a hivatalnokoknak is kell az ecet. (Derűtség.) Ajánlja a tanácsi javaslat elfogadását.

A vita átmege a részletekbe.

Erreth János elvileg, de csakis elvileg, helyesli a magasabb fizetéseket; mindaddig azonban, míg erre nézve kellő fedezet nem nyújtatik, a fizetések felemelésébe bele nem bocsátkozik. Hiszen maga a belügyminiszter kijelentette, hogy a szeszpótlék semmi körülmények közt egyébre föl nem használható, mint a törzstőkékből vett előleg visszafizetésére. Miután pedig ez idő szerint pótdadó

hogy a szép Julis Csordás Pistát szerette, a számadó juhász bojtárját.

Varju Boris néne reszkető kezébe vette a konty alá való tartalmazó poharat.

— Köztünk maradjon Panni lelkem, de én a mondó vagyok, hogy ha még ugy dédelgeti is ezt a hiszékeny vén embert az a furiangos menyecske, azért titkon mégis csak rászedi az öreg. Egy üdvösségem van, de azt is kockára merem vetni, hogy mire a borosi malom felett háromszor megtelik a hold, az a tüzes menyecske nem az ablak üvegére, de a Csordás Pista keblére hajtja majd a rózsás képét!

... És a megrostált új menyecske? vajjon csakugyan arra a szegény Csordás Pistára gondolt-e ez órában, akit a gazdag öreg emberért hűtlenül elhagyott?

Arra a Csordás Pistára, aki megesküdt előtte, hogy ő is elmegy a lakodalmára, ha nem is hijják meg. Hogy mikor javában folyik a mulatság, a legtüzesebben járják a táncot, akkor ő ott lesz a kertben egy töltött fegyverrel a mellett a nagy fa mellett, a mely alul egyenesen az ablakra lehet látni. — És mikor majd a szép menyasszony ott táncol az ablak előtt, a rá célzott fegyverből egy golyót küld csalfa szívébe, a másikkal meg kioltja a maga életét!

Senki se vette észre, senki se tudta meg, hogy mit les a szép Julis. Mindenki

felemeléséről szó sem lehet, a javaslatot nem fogadja el.

Papp József személyi kérdés címén kérészt, előre is kijelentvén, hogy higgadt lesz. Visszautasítja Záray vádjait, mintha ő kifelé gravitalna. Kenyere javát már megette s nem szorul rá a népszerűség hajhászására. Biztosíthat mindenkit, hogy tiszta meggyőződése készítette a felzólalásra; Záray urnak a többi gyűlés után fogja elmondani.

Polgármester dicséretre méltó dolognak tartja az ellentétes vélemények ki nyilvánítását, mindazonáltal szükségesnek tartja egyben, másban Papp bizottsági tag urat megcáfolni. Motiválja ezután a tanácsi javaslatot s végül jobb jövőt kér biztosítani a tisztviselői karnak.

Jobsz László jelentkezett ezután szóla lásra, a ki azzal kezdi, hogy Papp ur soha meg nem érdemelt módon aposztrófálta csekély személyét. Most azonban már elárulhatja, hogy midőn a polgármesterségre pályázott, azon loyális utógondolat vezette, hogy meg fogja kapni a magasabb dotációt. Egy II. oszt. táblabíró kap nálunk 3000 frt, egy I. oszt. 3500 frt fizetést lakbér nélkül, vajjon illő e, hogy egy 40.000 lakosságu város feje 2500 frt fizetést kapjon? Tartozott ennek a kijelentésével, mert biz' ő ezzel az utógondolattal pályázott és bukott is el szerencsésen.

Ha végignézi a fizetési listát, abból azt látja, hogy mindenki megkapja a maga arányos dotációját, csupán az erdőmester fizetése nem vétetett javítás alá. Ha a többi részesül javításban, nem látja indokoltnak egynek a mellőzését.

Papp József: Igenis, de van ám az erdőmesternek busás mellékes jövédelme és különben is fizetése nem régiben lett föl emelve. A faeladásból minden egyes forint után 5 kr van neki biztosítva, ugy hogy meri állítani, hogy van annyi jövédelme, mint a polgármesternek.

Littke József nem akarja tekinteni a személyt most csakis az állásról lehet szó. Kivétel: nem kíván tenni és így teljesen egyetért Jobsz bizottsági tag urral. Emeljük tehát az erdőmester fizetését 1600 frtra.

Erreth János kijelenti, ha indítványa kisebbségben maradna, szívesen eltogadja az erdőmester fizetésének megjavítását; mert ha az erdész-segéd, az irnok kapott fizetésjavítást és az erdőmester nem, ebben sértést lát az utóbbira nézve

azt hitte, hogy csak a tánc fáradoalmait pihen, pedig ő a míg az ablaknak dült, mindig a régi szeretőjét kémlelte.

Mert a milyen vig volt a mulatok kedve, olyan sötét éj honolt e szerető szívében. Abánat meg a keserőség egészen elvakították józan elméjét. Azt sem tudta már, hogy mit cselekszik, csak ment tántorgó lábbal a lakodalmas háznak és ugy tett, ahogy azt annak a csalfa lánynak megígérte. Oda állt a kertbe a mellé a fa mellé, a honnan épen a ház ablakára lehetett látni és vállára emelt puskával, lövésre készen várta, hogy mikor táncol majd arra, az, aki neki fogadta meg és mégis másnak esküdtött hűséget.

Egyszerre csak megrendül kezében a fegyver. Halk lépteket és egy mély sóhajtást hall háta megett, azután meleg lehelleget érez arcán, egy rózsapiros száj nyom csókot ajakára és egy arany főkötős menyecske simul dobogó keblére!

... Régi dolog már, hogy a csalfa szemek legjobban igéznek és a hamis ajkak mondják el a leggyönyörűbb meséket. A szép menyecske pedig egyenlően értett az igéhez és a mesemondáshoz. Tudta ő nagyon jól, hogy milyen szavakkal kell lecsilapítani az ilyen felbőszült szeretőt, azért elmondta neki, hogy ha keserű volt is a szegénység kenyere, ő azért mégis csak a régi kedvese mellett maradt volna és soha el

Polgármester fölvilágosításokat nyújt, hogy a pénzügyi bizottság miért mellőzte az erdő mesteri fizetés megemelését.

Vidákovits György az adómentes házak megadóztatásának kérdését teljesen levetetni óhajtja a napirendről; hanem e helyett ajánlja a külön peszadó-dó és a bicikliadó behozatalát, hogy legalább jogcímök legyen a bicikliző uraknak és hölgyeknek csengettyűvel kitérésre figyelmeztetni az adófizető polgárokat. A tanács javaslatát egyébként addig nem fogadja el, míg meg nem győződik, hogy együtt van-e a város pénztárában a tisztviselők fizetésjavítására megkívántató összeg.

Erreth Lajos dr. az önkormányzati szabályrendeletnek a városi orvosokról rendelkező részébe belevétetni kéri, hogy az orvosi vizsgálatnál betegeknek talált kéjnök a zonnal szállíttassanak be a városi kórházba, mert a mostani gyakorlat mellett megtörténik, hogy a kórházba utalt kéjnök csak másnap jönnek a kórházba, vagy vidékre távoznak s így a további ragályozásnak tág tere nyílik. A közgyűlés ezt az indítványt el is fogadta.

Szóvá teszi továbbá Erreth Lajos dr. az önkormányzati szabályrendelet amaz intézkedését, a mely a kórházi bizottságot egyszerűen a tanács véleményező közeggé teszi, noha a közegészségi törvény szerint az intézkedési joggal bíró testület, melynek felettes hatósága nem a tanács, hanem a közigazgatási bizottság. Kéri tehát a szabályrendeletet ehhez képest módosíttatni.

Polgármester utal arra, hogy a kórházi bizottság az eddigi szabályrendelet szerint is csak véleményező testülete volt a tanácsnak s az Erreth által felolvasott rendelkezés nem is a törvényben, hanem miniszteri rendeletben foglaltatik. A városnak oly fontos érdekei fűződnek a kórházhoz, hogy nem lenne tanácsos annak ügyeit a felelős tanács hatásköréből kivonni; azért ajánlja az eddigi szabályzatnak megfelelő rendelkezést az új szabályrendeletben is meghagyatni. Ha ez nem lenne a törvényvel megegyeztethető, a miniszter ugy sem fogja helybenhagyni s akkor is ráértünk azt módosítani.

Következett ezután a zavaros szavazás az egész szabályrendelet fölött, melynél a legtöbb városatyá azt sem tudta, mi fölött szavaz. A polgármester ugyanis először ugy tette fel a kérdést, hogy az egész szabályrendelet elfogadása iránt általánosságban tör-

nem adta volna szívének ennek a kincses vén embernek; de hát beteg édes anyját, aki már nem képes a munkára, meg kellett mentenie az inség kinjától. A hálás gyermek megtörte a szeretőnek ígért hűséget; de hisz ő ennek a jámbor öregnek amugy is csak lánya marad, ha pedig egykor a hű ápolásért övé lesz majd minden, ami most a gazdag molnár tulajdona — akkor azt majd azzal osztja meg, aki őt is ugy fogja szeretni, mint ahogy ő most Pistát szereti...

Sok kis madár rá mege az utszéli lépés vesszőre és sok megcsalt legény elméjét bódította már el e csalfa szerető ügyesen szőtt védekezése — — mért képezett volna az elámitottak között szegény Csordás Pista kivételt?

Ki csodálkozik még rajta, hogy a gyilkos fegyvert kiejtette kezéből és új esküvés-sel, új ígérettel ölelte szívére a csábosan szép asszonyt.

Odabent pedig tovább folyt a tánc. A kékdolmányos vőlegény kínálta a vendégeket, Csóka Boris meg Varju Panni fogyasztották a kalácsot, a malom felett pedig széles mosolygásra vont a száját a kerek arcú hold, mert lám — nem volt szükség háromszor megtelnie, hogy a szép menyecsken a rossz nyelvek jóslata beteljesüljön!

ténjék a szavazás, Erreth János felszólalása után azonban, a ki azt kívánta, hogy külön történjék a szavazás a fizetésrendelési javaslat is külön a szabályrendelet többi része fölött, a kérdés úgy lett feltéve, hogy elfogadják-e a közgyűlés a szabályrendelet tárgyában előterjesztett tanácsi javaslatot a tett módosításokkal? Ezt a kérdést igenlőleg döntötte el a többség, melynek legtöbb tagja azonban aligha van tisztában azzal, hogy melyek hát azok a módosítások, a melyeket a tanácsi előterjesztés mellett elfogadtak.

A közuti előirányzat.

Az 1895. évi gyámpénztári szárszámadás és árvaszéki ügykezelés megvizsgálásáról szóló jelentés jóváhagyó tudomásul vétele s némely kezelési módosítások elrendelése után következett az 1897. és 1898. évekre szóló közuti előirányzat tárgyalása.

A közuti előirányzat évi 33161 frt szükségletet tüntet fel, a melynek keretében azonban a város összes kövezési szükségletei ki nem elégíthetők. Erre a célra szükséges lesz egy nagyobb költséget felvenni, hogy a modern utcaburkolás erélyesebben legyen keresztülvihető. Minthogy azonban e célra hosszabb előmunkálatok lesznek szükségesek, a közgyűlés egyelőre elfogadta a 33161 frtos előirányzatot, a mely a 9% os utadóból nyer fedezetet.

Megyeri földek bérlete.

A megyeri dűlőben fekvő 78 és fél holdnyi városi földekre Petrovits István tett bérleti ajánlatot, évi 700 frt bérösszegért és azzal a kötelezettséggel, hogy a bérlet tartama alatt egyszer tartozik a földeket megtrágyázni.

A közgyűlés elfogadta ezt az ajánlatot azzal, hogy a különbözet megtérítése iránt, amely a mostani és az azelőtt bérjövdelem között mutatkozik, a honvédelmi miniszterhez fölír, mert azoknak a földeknek elértéktelemitését a honvéd sátoztábor, illetve a lövőtele idézte elő.

A városi faraktár.

Az eladásra kerülő városi fa értékesítésére hátrányos volt az az eddigi gyakorlat, hogy az a helyszínen árvereztetett el s így a vevők versenye igen szűk körre volt szorítva. Most azt javasolta a tanács, hogy állítsák fel a városban egy faraktár, a hova az eladásra szánt fa még az ősz folyamán beszállítsák s ahol mindenki megérkezheti, hogy mit vesz; de ezzel eleje vétetik annak az erdőrongálásnak is, amit a fának az erdőben való raktározása és a folytonos fuvarozás okozott.

A közgyűlés ezt a javaslatot egyhangúlag elfogadta; Littke Józsefnek azt az indítványát pedig, hogy szőlőkaró termelésre alkalmas akácfa ültetése is rendeltessék el, a gazdasági választmányhoz utasította javaslat-tétel végett.

A balokányi tó vészdelme.

Az eliszaposodott balokányi tó kitisztítására 1800 frtot kér a tanács megszavaztatni.

Papp József ajánlja, hogy a tisztítás oly időben eszközöltesse, amikor a vetések letarolva s a rétek lekaszálva vannak, mert ilyenkor a földbirtokosok a termékenyítő iszapot a maguk költségén fogják földjeikre hordatni.

Záray Károly indítványozza, hogy a balokányi tavat egészen temessék be, mert az ugysem egyéb bacillus tenyésztő pocsoljánál

Herbert tanácsos ellenzi a tó betemetését, mert arra szükség van szépészeti szempontból, de az különben is az ottani vendéglővel még további öt évre bérbe van adva. A tisztítást azonnal kell eszközölni, mert most már bűzhódttá teszi a levegőt.

Lówy Lipót dr. szintén szükségesnek tartja azt a tavat, még pedig Zárayval ellentétben közegészségi tekintetben. Persze tisztán kell tartani s akkor üdítőleg is foghatni a közönségre.

Littke József szintén fentartandónak tartja a tavat, csak azt kifogásolja, hogy a tanács előbb nem gondoskodott a tisztításról s így a közgyűlést abba a kényszerhelyzetbe hozta, hogy nem várhatjuk be a Papp József által jelzett alkalmas időt a tisztításra.

A közgyűlés ezután megszavazta a kért 1800 frtot s miután az idő már dél felé járt, a többi tárgyat a holnap d. e. 9 órakor folytatandó közgyűlésre hagyta.

H I R Ő K.

Pécs, 1897. március hó 22.

Hiuságok hiusága.

Hiuságok hiusága
És minden csak hiuság:
Erről győzött meg bennünket
Im a budget — tárgyalás;
Kezdtük magas igényekkel,
Kértünk, a mit lehetett
S végre jó pipadohányt is
Kértünk, a meddig lehet.

Az önálló magyar bankot
Most se kaptuk meg bizony,
Ezzel is szorosabb lévén
A közös ügyes viszony;
S az önálló hadsereg még
Ma is jámbor idea, —
Hát legyen legalább, mit
A magyarnak szivnia!

Jobb pipadohányt a népnek
Magas kormány, jó atyánk!
Hiszen annyi adóterhet
És robotot vész reánk.
S annyit igérsz, bár magadnak
Tartod az ígéretet...
Adj legalább jobb dohányt, mit
Sivni gyönyörrel lehet!

Hiszen régi virtusunkból
Csak a pipás szenvedély
Egyedüli, mi keblünkben
Régi módi lánggal él;
Másból mind kivetkőztettél
Magas kormány, jó atyánk —
Engedd meg hát legalább, hogy
Superáljon a pipánk!

Hiszen ugyis a nyakunkon
Nem sokáig ülsz te már;
Jöna kvóta s akkor aztán
Rád a bukás díszé vár
Jó leszen ez emlékedet —
Órzd alkotás gyanánt —
Mert különben múködése d
Nem ér egy pipadohányt!

Igric.

Napirend 1897. március 23-án.

Naptár: kedd, márc. 23. — Róm. kath: Frumenc. — Prot.: Oktávián. — Görög kel. (márc. 11) Szofron. — Zsidó: Veadar 19. — Nap két 5 óra 42 perckor; nyugszik 6 órakor. Hold két éjfélkor. nyugszik reggel 6 óra 32 perckor.

Időjárás: hőmérősklet 7 Celsius fok meleg; léghőmérséklet 745. — Kihátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: derült, száraz idő, hőemelkedés várható.

Szinház: „Mariana.”

(A kath. kör estélye.) Jó mag-nosnek bizonyult ismét a tapintatosan összeállított műsor, mely akkora közönséget vonzott tegnap a kör díszes nagytermébe, hogy soknak alig jutott hely. Ezuttal azonban a nagy közönség egy része csalódáson ment át. Ugyanis a műsor egyik pontját Szilvek

Lajos dr. teol. tanár felolvasása képezte, „Vergődő szívek” címen. Hát ez volt a csatoka cím és elég érdekesnek, no meg tán pikánsnak ígérkezhetett egy teológiai tanár ajkáról a „Vergődő szívek” probemáját és annak megoldási módját hallhatni. Sokan azt gondolták, hogy gerlice, postagalamb s általában pedig a bakfis szívek vergődését fogja tárgyalni; mások meg azt hitték, miként szeladonok, megtaplósdott vén rókák és kecskék érzélgő szívvergődéseit tünteti föl a szarkazmus szaváival. Amde a nagy tudomány felolvasó széles látókörrel és mélyreható alapos ismereteinek tárházából összgyűjtött tárgyával épp az ellenkezőről győzte meg nagyszámu hallgatóságát, melyért bő elismerést aratott. A felolvasást megelőzte Mendelssohn-nak egy nyitánya, melyet szakavatottsággal Girardi József és fia, Mihailovics Emil hegedün, Niedermayer gondkán. Eckhardt A. harmoniumon és Zolier — Hoff zongorán négy kézre adtak elő szabatos, összhangzatos művésziességgel. A műsor záradékát Mozart Ave verumja képezte vegyes karban előadva, minek hallása jóleső érzést keltett a hallgatóságban. E kar betanítása. Hoffer Károly nagy buzgalommal a művészeti fejlettség érvényre juttatása mellett teljesítette. Mindkét zenei előadás iránt a közönség nem volt fukar az elismerés nyilvánításában. Előadás után hideg ételek és italok szolgáltak felfrissítőül a kimerült hallgatóságnak.

(Iskolai ünnepély.) Szép és dícséretreméltó ünnepélyt tartott a pécsi állami főreáliskola „Eötvös Önképzőkör” tegnap reggel 8 órakor a március 15-diki események emlékére. Az önképzőkör diágyűléssel ünnepelte meg a márciusi napok negyvenkilencedik évfordulóját, mely az intézeti énekkar által előadott himnuszszal kezdődött. Kovács Aladár elnök megnyitóbeszédében üdvözölvén az ünnepélyre megjelent díszes közönséget Kölcsey „Parainesis”-éből szavalt Landgraf József, V. o. t. majd Krausz Lajos, VII. o. t. olvasta fel a márciusi napokról irt szép értekezését. Fischer Sándor ünnepi ódát adott elő s Gallovich János tanár buzdította hazaszeretetre s a márciusi nagy napok iránt lelkesedésre az ifjakat. Végül az intézeti énekkar elénekelvén a Rákóczi indulót, a szép ünnepély, melyen Dischka Győző igazgató vezetése alatt az intézet egész tanárikara résztvett, véget ért.

(Uj tanítók.) Sepse község ev. reform. iskolájához tanítónak Kovács Sándort, Nagytótfalu közég iskolájába pedig Csira István, volt tiszavárkonyi tanítót választották meg.

(Névmagyarosítás) Spiegel Fülöp Vilmos, igali illetőségű, kaposvári lakos vezetéknévét, belügyminiszteri engedéllyel, Sebőre magyarosította.

(Adományok a népkonyhá-nak.) A pécsi jótékony nőgyűlet népkonyhája javára újabb adakoztak: Aidinger Jánosné, Dulánszky Adolfné urnők 10—10 frtot, Scheltz Gyula 10 frt, Krásonyi Ferenc 8 forintot.

(Eljegyzés.) Popper Károly, Jusztus M. pécsi borkereskedő cég intőzője, eljegyezte Róth Valériát Budapesten.

(Kinevezések.) Rásky József dr., temesvári törvényszéki albiró, a kaposvári kir. ügyészséghez alügyészség. — Ónody Szabó Károly, tapolcai járásbirósági jegyző pedig a sásci járásbirósághoz albiróvá nevezett ki.

(Román gabona-behozatal.) Hogy a dunai gőzhajózás megkezdődött, megindult a román buza behozatala is. Mint mohácsi levelezőnk írja, oda szombaton 50 uszályhajó érkezett, melyek mintegy 160 ezer mmázsa román gabonát szállítottak Budapestre. A mint hírlék, még 40 uszályhajó

van utban, melyek szintén román buzát hoznak. A hajók Budapestig járnak s onnét kirakodás után visszatérnek az aldunára.

— **(Az új főispán arcképe.)** Baranyamegye és Pécs szab. kir. város új főispánjának, dr. Fejérváry Imre bárónak arcképét hozza, főispánna történet kinevezése alkalmából a „Magyar Génusz,” Hevesi József az elsőrangú szépirodalmi és művészeti hetilapja. Az arckép mellett az új főispán életrajzát is olvashatjuk a szerkesztő tollából.

— **(Méhészeti vándortanítók.)** Most jelent meg a földmívelési miniszterium kimutatása a méhészeti tavalyi állapotáról. E kimutatás szerint a méhészeti vándortanítók a méhészeti tanítása körül nagy buzgalmat fejtettek ki, a mennyiben például a II. méhészeti kerületben, hová Baranya, Somogy és Tolnamegyék is tartoznak, 34 községet látogattak meg. Az idén még fokozottabb munkásságot ígér a miniszterium a méhészeti fejlesztése körül.

— **(Sikkasztó levélhordó.)** A budapesti posta és táviró igazgatóság panaszt tett a rendőrségnél, hogy Ebenhöh Gyula mária gyűdi szül. 32 éves levélhordó mintegy 502 frtot elsikkasztott. A sikkasztást oliformán követte el, hogy a pénztalványokon meghamisította a címzettek nevét s azután azokat a rendes nyugtázással beszolgáltatva, a pénzt pedig zsebre vágta. Az igazgatóság csakhamar rájött bűnös manipulációjára és följelentette a rendőrségnek, a mely nyomban letartóztatta. Ebenhöh beismeri bűnét.

— **(Tolvaj szolgálo.)** Heizer Sebestyén, árpádi lakosnál volt szolgálatban Muth Mari, cselédleány, Elég jól viselte magát; egyszer azonban a rossz utra tért és a gazdájának a szekrényében kezdett garázdálkodni s ellopott onnan 4 frt 60 krajcár értékű ruhaneműt. Majd Riszt Sebestyénél, kihez a gazdája révén szintén bejáratos volt, próbálta meg a szerencsésjét s csakugyan sikerült neki ott is vagy 7 frt 20 krajcár értékű különféle tárgyat elemelnie. Mikor aztán a lopásra rá jöttek s a csendőrség először is a cselédet vette vallatóra, csakhamar világos lett, hogy a leány követte el mindkét lopást. A beismerésben levő tolvaj szolgálot följelentették a pécsi törvényszéknek.

— **(Sztrájkoló bányászok.)** Mint értesülünk, a komlói bányában, mely a pécsi Engel-cég tulajdonát képezi, a bányászok már egy hét óta sztrájkolnak. A múlt hétfőn ütött ki a sztrájk s bányakapitányság felhívására csütörtökön a munkások egyrésze munkához fogott újra, de a másik rész tovább folytatja még most is a sztrájkot. Mint hogy a bányakapitányság azon van, hogy a sztrájkolóknak igényeit a méltányosság határai között kielégítse, még eddig zavargások nem is fordultak elő s a sztrájk enyhe lefoiyásúnak ígérkezik.

— **(Gyilkosság.)** Legutóbbi számunkban e címen megírt rejtélyes esetről barcsi tudósítónk a következőket jelenti: A helyszínén megjelent hatóságok közegak a hullát megvizsgálták, de nála semmi nemű iratot nem találtak és így annak kiletét megállapítani egyelőre nem lehetett. A hullát lefényképeztették, hogy a nyomozást annak kileté iránt könnyebben folytathassák. A hulla feje nem mint az első pillanatra látszott, fejszeféle szereszámmal hasított keresztül, hanem lövés következtében zuzatott szét. Az áldozatot a gyilkos vagy nagy revolverrel, vagy vadászfegyverrel ölte meg. A lövés a gégén hatolt be és a golyó a fej felső részén jött ki. A gyilkosnak egyelőre semmi nyomát nem találni, csupán annyit állapítottak meg, hogy az ismeretlen csütörtök este 9—10 óra között a pálfalusi kocsimába tért be, hol vagy egy fél óráig időzött, miközben egy pohár bort fogyasztott

el. Tíz óra tájban a kocsmát elhagyta és körülbelül egy óráig gyalogolhatott, mikor megtámadtatott. A nyomozás minden irányban folyik.

— **(Betegsegélyző pénztári közgyűlés.)** A pécsi kerületi betegsegélyző pénztár vasárnap délelőtt tartotta rendes évi közgyűlését Hoffmann Lajos elnöke alatt, melyen a közgyűlési tagok felette nagy számban jelentek meg. A pénztári igazgató jelentése, melyre még visszatérünk, oly alapos javaslatokat terjesztett elő a betegsegélyző pénztárak érdekében s az igazgatóság mult évi tevékeny működésének oly hű képét tárta elő, hogy a közgyűlés a pénztár igazgatójának a jelentésnek nagy szakértelemmel való összeállításáért egyhangulag jegyzőkönyvi köszönetet szavazott. A felügyelő bizottság jelentését Kremling Károly terjesztette elő, mely szintén meleg elismeréssel emlékezik meg az igazgatóság ügybuzgó működéséről, mire a felmentvényt a közgyűlés az igazgatóságnak, felügyelőbizottságnak s a tisztikarnak megadta. A kisorsolt igazgatósági tagok helyébe igazgatósági tagokul megválasztottak: Hillebrand Ferenc, Erreth Kalmán cégfőnökök, Golváth Sándor, Karnász Antal, Hermann Antal, März Mátyás, Harth József, Szabó János, Negele Károly, — felügyelőbizottsági tagokul: ifj. Kindl József, Braun Ármán, Fischer Ágoston, Váradi András, Spetka Ferenc, Varga János, — a választott bíróságba: Horváth Pál, Radits Lőrinc, Rettger Sándor, Wirth Henrik, Lang Lajos, Ciedl János, — póttagokul: Steiner Gyula, Petrovics László, Eiselem István. Bizalmi férfiakul az igazgatóság tagjain kívül: Tauszig Zsigmond, Neumann Ignác, Leja János, Sebesi Vilmos.

— **(Egy többszörös betörő elfogatása.)** Siklóson napirenden voltak az egész télen a betöréses lopások, melyeknél csak az volt a szerencse, hogy a tettesek a baromfiókat és pincéket választották ki működésük szinteréül és azokat törték fel, hogy az ott talált baromfiakat és egyéb elvihető dolgot elemeljék. Ily módon elloptak Gróf Józseftől vagy 14 forint értékű sertéshust, Nárai Ferentől 2 tyukot, Rodics Gábornétól 2 ludat, Zakariás Antaltól 4 forint értékű sertéshust, Rác Ferentől 2 ludat és Deák Sámueitól 1 tyukot. A betörőt hiába keresték, csak nem akadtak a nyomára egész mostanáig, mikor épen tetten érték egy betörési kísérleten és elfogták. Ugyanis Keich István, siklósi lakos pincéjébe akart behatolni Kószegi János nevű parasztember; de rajtakapták és a csendőrség vallatóra fogván, először is beismerte azt, hogy a pincébe azért akart betörni, hogy onnan bort lopjon. Mikor kérdőre vonták a gyakori lopások elkövetésére nézve, látván, hogy most már ugyis benne van a csávában, szép sorjában beismerte az összes fentebb elsorolt betöréses lopásokat is, azt adván elő, hogy a lopott sertéshust és baromfiakat családjával élélte s bort is azért akart lopni, hogy legyen otthon az is. Az ilykép közrekerült betörőt átadták a siklósi járásbírósnak, melynek börtönében most elmélkedhetik róla, hogy mégse tanácsos, hogy az ember úgy lopja a családja számára a napi élelmiszert.

Művészet, irodalom.

○ „Kaland” és „Második Kaland”. Szombaton este Somogyi Károly igazgató, Kalmár Piroska felléptével, „diszeloadást” rendezett a vidéki hírlapírók országos szövetsége javára. A diszeloadás külső külleke: a teljes kivilágítás elmaradt ugyan, de az egytől-egyig megtelt földszinti ülőhelyek és páholyok annál inkább díszes képet kölcsönöztek a háznak, mely kedvencét, a vendég-

művésznőt, most is ovációkkal halmozta el. Makai Emil és Szécsi Ferenc szellemes vigjátékának, a „Kaland” nak Pierrettéje, Kalmár Piroskának új és talán egyik legpoétikusabb alkotása, melynek annyi apró szépsége és bája van, hogy felsorolásához szük lenne a mi terünk. A művésznőt ismét egy óriási babérkoszorúval tisztelték meg tisztelői s tapsvihar üdvözölte úgy egyes jelenései, mint felvonások után. Fűrédinek az estén a „Második kaland”-ban nagyon el volt hibázva a maszkirozása. Szintén igen jó volt Laudai a gróf szerepében, különösen a tíz év utáni alak bemutatása volt tőle kitűnő. Benkő Jolán a néni szerepében szintén jól passzolt az összjátékhoz. Makai Emilt, a szerzőt, ki az előadásra lejött Pécsre, szintén a lámpák elé tapsolta a két szellemes vigjáték hatása alatt lelkesülő közönség. Az első felvonás után Juhász Ilona szerzett kellemes gyönyörűséget a „Dragonosok” nagy áriája művészi eléneklésével a közönségnek; a második felvonás után pedig Pálffy Ninától hallottuk a Lili keringőt annyi bájjal és oly előkelő ének művészettel, hogy a lelkesült közönség meg is ujrátapta a kiváló énekszámot, sűrű tapsal honorálva a kedvenc primadonna művészetét. (→)

○ Vasárnapi előadások. Tegnap délután a „Suhanc” operett ment a cimezerepben Pálffy Ninával, a ki mellett valóságos tüntetést vitt véghez a nézőteret zsufolásig megtöltő közönség, a kihívásoknak, zajos tapsolásnak vége-hossza nem akart lenni. — Este félig telt ház előtt a „Három testőr” című bohózat került előadásra Kalmár Piroska utolsó vendégfelléptéül. Az igazat megvallva, a vendégművésznő és Polgárné játékát leszámítva, az egész előadáson bizonyos vontatottság, élettelenység volt észlelhető s a szereplők a fentebbi kivétellel, kedvetlenül cselekedték meg az a sok helyzet-komikumot és oly szárazan alakítottak, hogy ezt az előadást, dacára Kalmár Piroska hasonlíthatatlan játékának, a gyengébbek közé sorozhatjuk. Egyébként a játszó színészek hidegsége rá ragadt a közönségre is, mert tapsra egyáltalában nem volt képes fölmelegedni, a mi bizonyára deprimálólag hatott az efféle külső effektusokhoz és diadalokhoz szokott vendégművésznőre. (* *)

Törvényszék.

A Kalányos-familia.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1897. március 22.

Egy monstre bünper végtárgyalását kezdte ma meg a pécsi királyi törvényszék. Olvasóink emlékezhettek még rá, hiszen tavaly naponként részletesen megírtuk a Sárközi cigánybanda ügyének végtárgyalását — nos hát Sárköziékhez hasonló familiával kell most bajlódniok ismét az igazságszolgáltatás embereinek. A végtárgyalás — melyen elnöklő bíró Varga Nagy István, szavazó bírák Koszér János és Bajnovits Ármán, törvényszéki bírók; a vádat Nagy Géza dr., kir. alügyész képviseli s a tárgyalási jegyzőkönyvet ifj. Reberics Imre aljegyző vezeti — előreláthatólag három napot fog igénybevenni és az ítéletet csak szerdán este hirdetik ki.

A monstre perben összesen 32 vádlott van és 30 tanu, köztük a csendőri vizsgálatot vezetett Miklós Péter, csendőrmester is. Vádbavett cselekmény 21 esetben bizonyult be a 32 vádlott terhére a törvényszéki vizsgálat nyomán s a bíróság a végtárgyaláson ez eseteket időrendi sorban veszi elő, minden esetenél kihallgatván a tetteseket orgazdákat és tanukat s aztán a tanukat, meghiteltetésük után, elbocsátja, hogy kevesbedjék az embercsoport, melyet a végtárgyalás folyamán meg kell hallgatnia.

A Kalányos familia kóbor cigány trupp. Mi lenne tehát más a bűne, mint hogy lopott, a hol csak tudott s a lopott tárgyakat eladván orgazdának, így garázdálkodott négy éven keresztül, míg végre a börtönbe került Érdekes és vállalkozó szellemű familia; egyik sem vetleti a másik szemére, hogy valami nagyon vonzódtak volna a becsületes élethez. Ime sorban, miféle és hány büntetettel vannak vádolva

a familia tagjai.

Petrovics Kalányos József, siklói születésű, 22—23 éves, róm. kath. furócsináló a familia első tagja. Ő összesen hat rendbeli lopás büntetével és kétrendbeli lopás vétségével van vádolva. Tehát nyolcizben vámolta meg a másét, a mihez járul az is, hogy egyizben orgazdának is felcsapott. Időrend szerint is ő kezdte meg a familia rablóhadjáratát, övé tehát az elsőség dicsősége.

Gödren 1891. december 4. és 5. közti éjjel az ablakon át bemászott — persze előbb betörvén azt — Pfundstein Ádám szobájába és onnan 196 frt értékű ággy és ruhaneműt ellopott.

A siker azonban, melylyel lopása járt, nem kapatta el. Ujra csak 1895. évi november hó 2-án vett részt egy lopásban, de ezt már másik két Kalányos, Ferenc és Pál, továbbá Szalai Imre társaságában követte el. Egyszerre azonban három kamrába és egy lakószobába törtek be s onnan különféle ruhaneműket loptak el. Ugyanis Torjáncon Rahilovác Zsifkó, Pavlovics Iliáné, Pavlovics Ádámné kamráit és Tali Kálmán lakását törték fel.

Majd ugyanez év december 20-án Szalai Imre társaságában Teubert György szobájába tört be és 130 frt értékű ágyneműt ellopott.

Végül ugyancsak Szalai társaságában Kovács Józseftől 4 ludat lopott el, előbb azonban Schmidt Sándor szentlőrinci kereskedő kocsijáról Korpás Mihály és Kovács István társaságában egy zsák búzát és Kovács Józseftől is ruhaneműket loptott s a Kalányos Vera által Géci Istvántól ellopott csizmát ajándéku elfogadta s eladta Torbó Lőrincnek. A familia egy tagja, Kalányos Szevo különben ellensége volt Kalányos Józsefnek s egyizben rá is lőtt s ez a sebesülés okozta, hogy nem vehetett részt még több ily dicsőséges kirohásban.

Gölöncsér Petrovics János néven szerepelt a familia második tagja, a kit igazánda néven Szalai Imrének hívnak ugyan, de azért Kovács János, Petrovics János és Szalai Vendel nevek alatt is ismerték. Kaláznón született, 30 éves, róm. kath., duzi lakos, furócsináló. Lopás miatt már két izben büntetve volt. S most hétrendbeli lopás büntetése miatt van vád alá helyezve, melyeket mind az elsőrendű vádlott társaságában követett el, kivéve Schmidt János német széki lakos kárára elkövetett betöréses lopást, melyet 1895. október 19-én éjjel ő maga követett el.

Kalányos Petrovics Pál, nagybicsérdi születésű, 19 éves, róm. kath., gyüdi lakos, furócsináló a familia harmadik tagja. Ötrendbeli lopással van vádolva, melyek közül négyet a fentebbiekkel együtt követett el, míg az ötödiket Petrovics Ferenc és Petrovics Ágnes társaságában vitte véghez, betörvén Csányi Józsefné siklói lakos szobájába 1895. november 19-én és onnan 50 frt értékű ágyneműt ellopván. Valamint eladott egy lópokrócot, a mit Kalányos Vera és Kalányos Pepi loptak Dani Jánostól. Ezért orgazdasággal is van vádolva.

Kalányos Petrovics Ferenc, nagybicsérdi születésű, 16 éves, gyüdi lakos. Hat topást követett el, ötöt a fentebbiek társaságában, egyet pedig egyedül Honig Adolf ablakából ugyanis egy forgópisztolyt loptott el.

A familia asszonyai.

Kalányos Kati, mánfai születésű, 30 éves asszony már két izben büntetve volt lopás miatt. Most hat lopásért van vád alá helyezve, melyek közül egyet a férfiak társaságában követett el, a többit pedig a „sáját szakállára“ vitte véghez. Kajdi Jánosné boltjából 23 forintot, Kovács Antal terehegyi lelkészétől egy tajtpipát, Hosszu Jánosnétól ruhaneműket és a Tapolca partjáról két ismeretlen károstól szintén ruhaneműket loptott. Természetesen orgazdája is volt a familiának, de csak egy eset bizonyult rá.

Kalányos Pepi, mánfai születésű, 27 éves. Összesen 8 lopásért és 2 orgazdasággal áll a bíróság előtt. Ellopott Hamberger Sándorné siklói lakostól egy kalapot; Kis Bene János, Kati Józsefné és Hosszu Jánosnétól ruhaneműket. A többi lopást pedig a fentebbiek társaságában követte el.

Kovács Kati, regei születésű, 22 éves asszony vádolva van 9 lopással. Ellopott Weiszmann Miksa, viszlói borkereskedőtől 5 frt értékű kanavaszt és részt vett a familia 8 lopásában.

Kalányos Vera, 19 éves, mánfai születésű, lopás miatt már 4 izben büntetve volt. Háromrendbeli lopással van terhelve, melyeket a familia társaságában követett el.

Petrovics Ágnes, kesztői születésű, 18 éves, hajadon 3 lopással van vádolva, melyek közül egyet Csámpai Józsefné kárára követett el, a másik kettőt pedig Faragó András és Kis Jánosné kárára.

Kolompár Rozi, nagypáli születésű, 36 éves, egy lopást vitt véghez Fölker Antal siklói lakostól disznóhust lopván. Ezen kívül két orgazdaság bűne is terheli.

Ime ez a Kalányos-familia. Férfiai, asszonyai, fegyveres örök között ülnek a vádlottak padján, hogy a négy évig tartó garázdálkodásról számot adjanak és elvegyék méltó büntetésüket. Védőügyvédük nincs, de minnek is; tudják ők magukat védeni és védik is furfanggal bár, de hát mindnek ellene szól a csendőrség előtt tett beismerése.

A többi vádlott.

A Kalányos-familia 10 tagján kívül még 22 vádlott ül a vádlottak padján. Őket bajba keverte a cigányokkal való trafikálás, adás vevés, csereberélés és orgazdaság miatt lettek vád alá helyezve. Ezek:

Korpás Zsigmondné, Kolompár Kati kövágószőlősi, Torbó Lőrinc hernádfai, Torbó Józsefné, Rausch Borbála radnótfai, Kolompár József patacsi lakosok egy rendbeli orgazdasággal, illetve Torbó Lőrinc, még háromrendbeli orgazdaság vétségéért van vád alá helyezve.

Tüskés Nagy Jánosné Ropoli Katalin magyarhertelendi, Besenci Ferenc és Besenci Ferencné, Boda Juli viszlói, Pékics Antalné, Gergics Katalin szentistváni, Iványi Jánosné Karsa Katalin lapáncsai, Fördös Györgyné Szabó Kati bulupusztai, Raab József és Raab Józsefné Kis Juli szilasbalhasi, Bausz János és neje Császma Eszter bissei, Balázs Farkas és neje Obert Juli bodolyai, Kolompár Rózi, Petrovics Rozsi gyüdi, Király János gyüdi, Korpás Mihály kövágószőlősi, Kovács István bükkösi és Bence Ferencné Szvinesek Antónia pellérdi lakosok egy egy rendbeli orgazdasággal lesznek kérdőre vonva.

A 22 orgazda közül, természetesen, a legtöbb minden rosszhiszeműség nélkül keveredett bele a bajba s nyugodtan ülnek a vádlottak padján, tudván, hogy ugyis felmentik őket a vád alól. Védőügyvédet csak Torbó Lőrinc és Torbó Józsefné vallottak, dr. Deutsch Antalt — és Raabék Szivér István ügyvédekét bizván meg védelmükkel.

A végtárgyalás lassan indult. Az esetenként és időrendszerint elkövetett lopásokra vonatkozó kihallgatás során a vádlottak csak

lassan melegedtek bele a — tagadásba és furfanggal igyekeztek magukat kivágni a bajból.

Ma Pfundstein Ádám gödrei, Kajdi Ferencné siklói, Hamberger Sándorné siklói, Schmidt János németszéki, Rahilovác Zsifkó, Povlovics Iliáné, Povlovics Ádámné és Tali Kálmán torjáncai, drávaszabolcsi ismeretlen károsok, godisai ismeretlen károsok, Csányi Józsefné siklói, Kovács Antal terehegyi, Kis Bene János, Kati Józsefné és Hosszu Jánosné drávaszabolcsi lakosok kárára elkövetett lopási esetekkel végzett a bíróság.

A tárgyalás holnap tovább folytatódik.

Országgyűlés.

— **A képviselőház ülése márc. hó 22-én.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A zárszámadásokat vizsgáló bizottság jelentését Benke Gyula előadó referálása alapján, melylyel az 1895. évi zárszámadások és az alduai vaskapui munkálatok 1895-iki költségei helyeseknek ismertetnek el, tudomásul vették. Ezután

Perczel Dezső belügyminiszter választott Horánszky Nándornak a székelyudvarhelyi választókerületben előfordult politikai üldözések, továbbá Lepsényi Miklósnak a ledinci és lopassói anyakönyvvezetők szabálytalanságai tárgyában hozzája intézett interpellációjára. Az interpellálók a választ nem míg a Ház többsége tudomásul vette.

TÁVIRATOK.

— **Bomlodozó fazékpárt.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Minden cáfolatok dacára tény, hogy Andrassy Géza gróf Bánffytól pénteken Károlyi Tibor gróf é: még egy mágnás által felvilágosításokat kéretett. Bánffy ekkor már Bécsben volt, honnét hosszasan táviratozott Andrassy-nak, aki Szilágyi házelnöknek már szombaton magán uton átadta mandátumáról való lemondását. Ma délelőtt a miniszterszobában hosszasan tárgyalták az ügyet Bánffy és Lukács miniszterek Szilágyi Dezsővel, a ki helyett Berzeviczy Albert elnökölt a mai ülésen. A tárgyaláson résztvettek Andrassy Géza, Tivadar és Sándor grófok. Ugy látszik, az Andrassyak megbékültek Bánffyval, mert Géza gróf viszakérte Szilágyitól lemondó levelét.

— **Az ünneplő Németország.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Németország minden városában ma ünneplik fényesen I. Vilmos születésének századik évfordulóját.

— **Az osztálysorsjáték ügye.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A magyar osztálysorsjáték finanszírozásában főrészes elszaszi bank bukásának rémhírét félhivatalosan is elismerik, de kijelentik, hogy kormányunk biztosítékot vett.

— **A Pichler-ügy folytatása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Pichler-ügyben való becsületbíróság előtti nyilatkozatáért Dienes Márton hírlapíró Jutassy Ödön provokálta. A dologból párbaj lesz.

— **A Kossuth-gyász a fővárosban.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Kossuth Lajos halálának évfordulóját impozáns módon ünnepelte meg a főváros közönsége. A nagy hazafi sirhalmához egész nap csak úgy özönlött ki a nép és a kegyeletes közönség virággal és koszorúval borította el

a sirhantot. Eljöttek a fővárosnak csaknem valamennyi egyletei, társaskörei, asztaltársaságai s mindenik egy-egy koszorút, virágcsokrot tett le a kegyelet jeléül a nemzet egykori lángelkű vezérének nyugvóhelyére.

Délután két órakor nagy gyászmenet indult ki a temetőbe. A hatalmas menetben az egyesületeknek megszámlálhatlan sora s sok ezerre menő polgár, számos nő is, vett részt. A gyászmenetben résztvevők már egy óra tájban kezdetek gyülekezni a Kalvintéren. Két óra után már a Kálvin teret s az azt környező utcákat megszámlálhatatlan ember tömeg lepte el. Ekkor me indult a menet. Elöl haladt az elnökség, a budapesti függetlenségi és 48-as kör vezetősége, azután jöttek az 1848/49-iki honvédek, majd az egyetemi polgárság, a tanuló ifjúság, a gyászruhás nők, a vidéki küldöttségek, a melyek élén a rákospalotaiak lovasbanderiuma haladt. Végül a zászlóik alatt kivonuló egyletek végtelen sora. A merre a menet elhaladt, mindenütt telve voltak az ablakok. Megható kép volt a boulevardot teljes szélességében elborító emberáradat, amint méltóságteljes lassúsággal haladt a kegyelet adóját leróni a nagy halott sírjához. Időnként hazafias dalokat énekeltek; a sok ezer torokból hatalmas harmoniává egybeolvadva szállt az ég felé a fohász:

„Isten áldd meg a magyart!”

A rendőrség a nagy látogatottságra való tekintettel elrendelte, hogy magának a menethez nem szabad a sírnál megállapodnia, nehogy esetleg életveszélyessé válható tolongás keletkezzék. Így tehát a menet a Múzeum-köruton és Kerepesi úton át a temetőbe kiérve, csak megkerülte a sirt s a Kálvária tér felőli kapun távozva, a legnagyobb rendben oszlott szét. Az egyes egyletek szónokai és koszoruvivői azonban a menetből kiválva a sír körül csoportosultak.

A sírnál a budapesti függetlenségi polgári kör nevében Várady Károly dr., a Kossuth kör részéről Székely Béla, az egyetemi ifjúság nevében B. Józsa Gyula, a főváros polgársága nevében Madary Gábor, a gyászruhás nők nevében Pauli Mórné tartottak beszédeket, kegyelettel emlékezvén meg a nagy halott hervedhatlan érdemeiről.

Az impozáns emléktünnepély befejeztével az ünneplő közönség elvonult s a halottak városa újra visszanyerte fenséges nyugalmát.

— **Egy kórház jubileuma.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A fővárosban vasárnap ülte meg a „Ferenc József kereskedelmi kórház” fennállásának félszázados ünnepét. Az intézetnek emberbaráti eszme szolgálatában álló vezető férfiai külső fény mellőzésével, magában a jótékony intézmény virágzó állapotában keresték az ünneplés motívumait. A jubileumon megjelentek Matlekovics Sándor v. b. t. t., Kochmeister Frigyes báró, Schossberger Zsigmond báró, a székesfőváros képviselőiben Gerlóczy Károly és Haberhauer János alpolgármesterek, Mezey Lajos V. kerületi elöljáró, lovag Falk Zsigmond, Hüttl Tivadar s a kereskedelmi világ számos jónevű alakja.

A diszközgyűlést Hüttl Tivadar elnök nyitotta meg lelkes üdvözlő beszéddel, rövid visszapillantást vetve a humánus intézmény multjára.

A lelkes éljenzéssel fogadott elnöki beszéd után felolvasták és tudomásul vették a különböző jelentéseket, majd pedig a felügyelő bizottságot választották meg újra.

Az adminisztratív teendők elvégeztetvén, Neuschloss Marcell kir. tanácsos ünnepi beszédet mondott, részletesen méltatva mindazoknak az egyleteknek és egyeseknek érdemeit, a kik a kórház létrejötté és felvirágoztatása körüli érdemeiket szereztek.

Gerlóczy Károly alpolgármester rövid beszédében köszönté meg a meleg elismerést, melylyel a fővárosnak e kórház érdekében hozott áldozatairól megemlékeztek.

— **Ügyvédek gyűlése.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A budapesti ügyvédi kör hitelügyi szakosztálya szombaton este tartott gyűlésén folytatta a szervezeti reform kérdése felett megindult vitát. Gold Simon előadó formulázta indítványát, majd a tagok élénk érdeklődése mellett Murányi Elemér dr., Török Emil dr. és Karácsonyi Lipót dr. szövegeket hozta a kérdéshez. A vitát e hó 29-én este fejezik be.

— **Ös-Budavára.** A belügyminiszter vasárnap délelőtt érkezett leiratában tudatta a székes főváros törvényhatóságával, hogy az „Ös-Budavára” részvénytársaságnak közvetlenül hozzá benyújtott kérvénye folytán az állat és növényhonosító társaság s az említett vállalat közt tervezett szerződés feltételeit véglegesen engedélyezte. Az engedélyezés feltételei a következők: A vállalat három éven át állhat fenn; az idén május 1-én, míg a jövő 1898. és 1899. években május 10-én nyitható meg. Az évenkénti vállalati idő szeptember hó 30-án túl terjedhető nem lesz. Így tehát már rövid pár hét múlva újra megnyillik „a városligeti tündérváros” — amint a vállalkozók hívják, — vagy mint másfelől hívják: „a bün ledérség tanyája.” Hogy melyik technicus terminus fedi jobban a fogalmat, a felől meglehetősen megoszlik a vélemények s a leleményes impresszáriók nem is sokat törődnek az erkölcsi felzudulással. Jól tudják, hogy azért a meleg napokban abg győzik a számlálógépek küllői a forgást, mert „tönt Budapest” kitödul a „ledérség” fészkebe; csak hogy míg az egyik ott a mulatást keresi, a másik „megbotránkozni” akar, s ezért a magas erkölcsi élvezetért még a tyúkszemét is szívesen letapostatja a földalatti villamos vasut barkájában. (!)

— **Munkásgyűlések a fővárosban.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Vasárnap délelőtt a fővárosban két munkásgyűlés volt. Az egyiket az asztalosok tartották d. e. 10 órakor a Vig-utca 16. szám alatti szocialista vendéglőben. E gyűlésen a kiküldött bizottság véglegesen beszámolt az ipartestületi betegpénztár ügyéről, azután érdekeik biztosítása céljából erős mozgalom szervezésének szükséges voltát hangoztatták s e terv megvalósítására százás bizottságot alakítottak. — A másik munkásgyűlés a lakatosoké volt. A napirenden a lefolyt ipartestületi választások ügye volt s a szónokok ezek tanulságaira utalva a szervezkedés szükségét és hasznát fejtegették. Mindkét gyűlés teljes rendben folyt le.

— **Az aradi vaggongyár égése.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A szombatról vasárnapra virradó éjjel nagy veszély fenyegette Arad legszebb, legvirágzóbb gyártelepét, a vaggongyárt. Kevéssei 11 óra előtt tűz ütött ki a telepen: a nagy szél szétröpítette a levegőben a zsarátnokot, úgy, hogy a főtérről nézve úgy látszott, mintha az egész városrész, melyben a gyár van, lángban állana. A tüzoltóság kivonult s a lakosság is sűrű tömegekben sietett a vész színhelye felé. Mikor a tüzoltóság kiért, a veszedelem már javában pusztított. A pályaudvarral szemben álló épületek a gyár balsarkában, valóságos lángtengerben usztak: hét raktárépület állott lángokban. — Az épületek ropogva égtek s a tüzet csak élesztette az, a mikor az egyik raktárban levő petróleumos és kátrányos hordók szintén tüzet fogtak. A tüzvesz lokalizálása csak hajnal tájban sikerült óriási erőfeszítés után. A kár mintegy 25–30.000 forintra tehető.

Laptulajdonos: SAUTTER GUSZTÁV
Felelős szerkesztő: PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Nincs többé szükség vegyi festészetre.

Mindenki festhet minden színben és árnyalatban, minden ruhán és felületen.

15 perc alatt.

Korszakalkotó találmány 500% megtakarítással.

Maypole Soap

angol festő-szappan,

legújabb találmány házi festésre, fest minden színben és árnyalatban. Tizenöt perc alatt mindenki egy kevés forró vízzel és ezzel az angol festő-szappannal ruhát, blúz, függönyt, szabkendőt, selyem- és cérna-kezttyűt, inget, harisnyát, gallért, selyem-szőveget, szalagot, csipkét, atlaszt, bársonyt, struc-tollat, hánec-kalapokat stb. megfesthet. A festés színtartó és nem fakul. Minden ruhát újja és modernné varázsol. Méregmentes és a szövetet nem rongja. Egy darab 40 kr. (f. kete 50 kr.) és ezzel egy női blouse megfesthető. Minden darabhoz használati utasítás van mellékelve Szabadalmazott az egész világon.

The Maypole Company Limited, London.

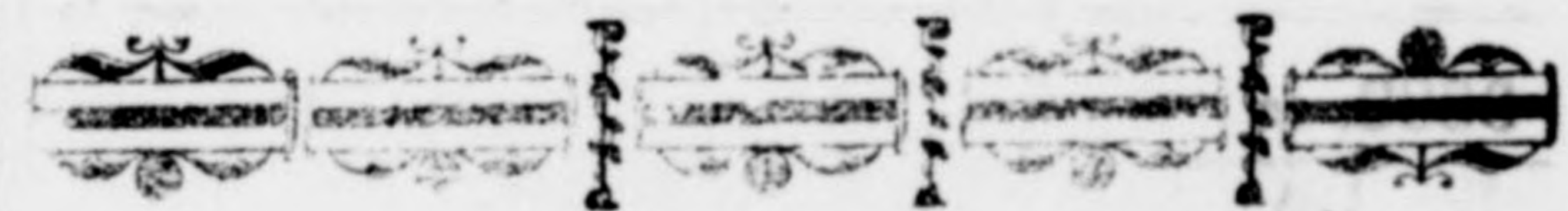
Vezérigynökség: Budapest, Bálvány-utca 5. sz.

Főraktár:

Mértey Testvérek-nél,

Budapest, Váci-körut 20. szám.

Pécselt kapható: Karres és Gelteh cégnél.

Férfi és gyermek ruhák, felöltők.

Jó minőség, elegáns szabás

Olcsó árak!

ZENTLER-féle

os. k. szab. udvari férfi- és gyermekruha gyári raktár

Pécselt, király-utca.

3196. sz.
tkv. 1897.

Arverési hirdetemény.

A pécsi kir. törvényszék mint telek könyvi hatóság közhírré teszi, hogy özv. Bubreggh Pálné nécsi lakos végrehajtatónak Kis Tóth István (nős Vidakovits Katalinnak) végrehajtást szenvedő ellen 50 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíróház területén lévő Málom község határában fekvő a málomi 52. sz. betétben felvett I 1/4 teleknek, 66. hszsz. kertnek, 67. hszsz. 35 sz. háznak 68 hszsz. közös udvarnak alperest illetett felére 833 frt, ugy a málomi 52 sz. betétben felvett † 268 hszsz. egész szőlőre 256 frt végül a málomi 54 sz. betétben felvett † 266 hszsz. egész szőlőre 48 frt becsár mint kikiáltási ár mellett az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1897. évi május hó 24-ik napjának d. e. 10 órakor Málom községben a bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% vagyis 83 frt 30 kr. 25 frt 60 kr. 4 frt 80 kr. készpénzben vagy az 1881. évi november 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezébe letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, 1897. évi február hó 18 napján. A kir. törvszék telkvi hatósága.

Lukrits István
kir. táblai bíró.

3388. sz.
tlk. 1897.

Arverési hirdetemény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Kereky Mihály ügyvéd végrehajtatónak, ifju Szabó Sándor végrehajtást szenvedő ellen 90 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíróház területén levő, Magyar-Peterd község határában fekvő, a magyar-peterdi 88. sz. tjkvben felvett 180b. hrsz. kertre egészben 92 frt; 105. sz. házra egészben 160 frt; a 339. sz. tjkvben felvett 1746. hrsz. szőlőre egészben 76 frt; a 448. számú tjkvben † 975. hrsz. szántóra egészben 34 frt és † 1426. hrsz. szántóra egészben 92 frt becsárban, mint kikiáltási árban az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1897. évi április hó 13. napján d. e. 9 órakor Magyar-Peterd község bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát minden egyes birtoktest után készpénzben, vagy az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezébe letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. törvszék mint telekvi hatóság, Pécsett, 1897. évi febr. hó 20. napján.

Bogyay Pongrác
kir. táblai bíró.

Egy jó családból való

okleveles

gyermek kertésznő

mielőbb alkalmazást keres.

Czim: lapunk kiadóhivatalában.

Legujabb,

legolcsóbb

és

legizlésebb

női és gyermek kalapok

kaphatók

Fon Berta és nővére

divatárúsnőknél Széchenyi-tér 7.
Városházával szemben.

3924. sz.
tkv. 1897.

Arverési hirdetemény.

A pécsi kir. törvényszék, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Papp József felperes pécsi lakos végrehajtatónak, Hatos Antal alperes pécsi lakos végrehajtást szenvedő ellen 5 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsváros területén levő, pécsváros határában fekvő, a pécsi 2093. sz. betétben felvett † 3130/1 hszsz. lakóház, udvart, kasszárnya utca 11 és Szigeti országút 46 sz. alatt 1800 frt becsár, mint kikiáltási ár mellett az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1897. évi május hó 29 napján d. e. 10 órakor ezen kir. törvényszék hivatalos helyiségében az árverési szobában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 180 forintot készpénzben, vagy az 1881. nov. hó 1. 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezébe letenni, avagy az 1881: 60. t. cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Pécsett, 1897. évi febr. hó 27-én.
A kir. törvszék telekvi hatósága.

Lukrits István
kir. táblai bíró.

1524. sz.
ki. 1897.

Pécsváradi járás főszolgabirájától.

Pályázati hirdetemény.

Baranyavármegye pécsváradi járásához tartozó, Berkesd, Ellend, Szilágy és Pereked szövetkezett községekből álló

Berkesdi

körjegyzői állás

lemondás folytán üresedésben jöven, arra ezennel pályázat nyitattik.

A körjegyzői javadalmazás áll:

1. készpénzfizetés	517 frt.
2. iroda általány, nyomtatványok, és törvénykönyvek beszerzésére, adókönyvek bekötésére és ujjonozási költségre	
Összesen	84 „
3. körjegyzői levélhordó tartásra évi	100 „
4. természetben lakás, a hozzátartozó melléképületekkel, belsőség és kerttel.	
5. 1/2 polgári telek — 4 hold (a 1000□ öl) osztott legelő föld, — egész telek után járó legelő és erdő illetmény haszon élvezete; az ingatlanok adóját azonban a körjegyző köteles fizetni.	

Felhivatnak mindazok, kik ezen állásra pályázni kívánnak, hogy az 1883. évi I. t. cz. 6. §-a értelmében kellőképp felszerelt pályázati kérvényüket **folyó évi április hó 12-ig bezárólag, alólírott főszolgabiróhoz** annyival inkább adják be mert a később érkezők figyelembe vétetni nem fognak.

A választás folyó évi április hó 14-én d. e. 9 órakor fog a berkesdi körjegyzői irodában megtartatni.

Kelt Pécsvárad, 1897. március hó 18-án.

Seh Károly
főszolgabíró.